Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефон: HEnderson 4-0807, 4-0237
Тел. УНС.: HEnderson 4-1016

РІК LXI. Ч. 181. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 27-го СЕРПНЯ 1953. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 27, 1953. No. 181. XOL. LXI.

АДВОКАТСЬКА ПАЛАТА РІШИЛА ПРОГНАТИ КОМУНІСТІВ

Бостон. — Палата Делегатів Американського Товариства Адвокатів рішила вчора одноголосно й навіть без дискусії прогнати зі своїх рядів комуністів. Відповідне звідомлення в цій справі приготовив „Комітет для простудіювання комуністичної тактики, стратегії й цілей", очолюваний бувшим сенатором Гербертом Р. О'Конором, демократом з Меріленду, що був свого часу головою сенатського Комітету Прослідкування Злочинів. У відповідній резолюції про вичищення комуністів з рядів Товариства Адвокатів м. ін. сказано, що членства в комуністичній партії не можна погодити з членством в Товаристві Адвокатів і що „година розрахунку з комуністами-адвокатами повинна була наступити вже давно". Резолюція рівночасно закликає Генерального Прокурора З'єдинених Держав повести відповідну акцію, яка встановила би, чи комуністи можуть виконувати адвокатську практику. В звідомленні, крім того, сказано, що очолюваний О'Коннором комітет приготовив список адвокатів, членство яких в комуністичній партії під присягою стверджене, або які відкликаються до П'ятого Додатку Конституції в своїх свідченнях перед Конґресовою Комісією, щоб заслонити себе ним перед признанням, що вони є комуністами. Адвокатська Палата вважає, що адвокат, який повинен знати право та закони краще від інших осіб і який все ж таки заслонюється конституційною постановою перед свідченням в такій справі, дискваліфікує себе, як правника, й не повинен виконувати адвокатської практики, а вже в жадному разі не повинен належати до місцевих або стейтових адвокатських палат. Комітет О'Коннора в дальшому твердить, що деякі свідки з-поміж публіки заслоняються конституційним доповненням у своїх свідченнях перед конґресовими комісіями з несвідомости й тому рекомендує, щоб кожна місцева й стейтова адвокатська палата встановила відповідні адвокатські групи, які в публічному інтересі давали б відповідні довірочні поради незорієнтованим свідкам перед конґресовими комісіями, та які були б „виключно у властивому інтересі клієнта." На нарадах Палати, які триватимуть до п'ятниці, обговорено теж низку інших важливих справ, між ними й суперечні погляди на конґресові слідства в поодиноких справах.

БОМБОВИК В-36 ВЕЗТИМЕ РАКЕТОВОГО „САТЕЛІТА" З АТОМОВИМИ БОМБАМИ

Вашингтон. — Команда Летунських Сил повідомила про закінчення спроби з легким ракетовим літаком, якого везтиме бомбовик В-36. Бомбовик В-36 може довозити бомби на кожне місце ворожої території, але він має меншу швидкість і являє собою добру ціль для ворожої протилетунської оборони. Довжина його 132 стопи, засяг крил 230 стіп і він може везти тягар 84,000 фунтів. Ракетовий літак F-84, що його везтиме бомбовик В-36, має засяг крил тільки 33 стопи і 7 цалів, довжина його 43 стопи і 3 цалі і висота тільки 14 стіп і 4 цалі. Бомбовик В-366 летітиме із ракетовим літаком до місця, незагроженого ворогом, там з нього вилетить ракетовий літак F-84 з атомовими бомбами, і, скинувши їх на призначені місця, вернеться назад до свого „матірнього" бомбовика, з яким вернеться на базу. Вилет ракетового літака відбуватиметься на висоті 45,000 стіп, і ракетовий літак матиме неужиту кількість пального, яка дозволить йому повернутися до матірного бомбовика. Ракетовий літак F-84 зможе летіти по 500 миль туди і назад. Швидкість ракетового літака виносить коло 600 миль на годину, а швидкість бомбовика — тільки 435 миль. Цей новий винахід збільшує летунську оборону ЗДА і створює можливість менших втрат в американському летунстві.

Американські літаки прибули за одним летом до Японії

Токіо. — Японські часописи сповістили про приземлення на летовищі біля Якоти американських бомбовиків „В-36", спроможних перевозити атомову бомбу. Літаки відбули перший в історії літунства безперебійний лет понад Тихим океаном й приземлились на кількох летовищах, що з них названо лише одне біля Якоти. Про інші, як рівнож про число літаків, що брали участь у трансокеанічному леті, немає згадок, з огляду на військову таємницю, якою оповиті подробиці цього історичного лету.

Батьки мусять служити у війську

Вашингтон. — 25 серпня скінчилася можливість тим поборовим у віці від 18-26 років батькам, які старалися про звільнення від військової служби на основі їхнього батьківства. Це сталося на зарядження президента Айзенгавера, який був проти того, щоб деякі поборові надуживали цього привілею, маючи одне відложення служби на основі студій або важливої праці для оборони держави, старалися ще й про відложення військової служби на основі того, що вони стали батьками. Тепер ще Поборова Служба може в вимкових випадках відкласти службу тим батькам, які з важливих причин не вспіли зареєструватися до 25 серпня.

Наукові досліди над проблемою хліборобства

Вашингтон. — Секретар хліборобства Е. Т. Бенсон заявив, що він задумує заохотити відповідні інституції до поважних наукових дослідів над різними питаннями хліборобства. Мета цих дослідів — знайти вихід у скрутних обставинах, в яких опиняються фарми країни. Досліди мають бути скеровані на відшукання шляхів плекання нових фармерських продуктів, на відповідне використання існуючих запасів продуктів і пожвавлення хліборобського ринку. Заява секретаря хліборобства збігається з побажаннями президента Айзенгавера щодо покращання хліборобства країни, про що президент кілька разів заявляв під час своїх недавніх виступів.

Церкви унітаріїв і універсалістів об'єднуються в виховних і видавничих справах

Андовер, Масс. — Церква Американських Унітаріїв і Церква Універсалістів Америки вирішили на зборах своїх 800 делегатів об'єднатися для спільного провадження виховних і видавничих справ. В тій цілі діятиме спільна рада для обох Церков, що зватиметься „Рада Ліберальних Церков" (Універсалістів-Унітаріїв). В справі цього об'єднання відбувались дискусії впродовж 50 років. Церква Універсалістів має 62,006 вірних у 401 церковній громаді, а Церква Унітаріїв — 79,628 вірних у 357 церковних громадах.

Послуговуються очорнюванням у виборчій кампанії в Ню Йорку

Ню Йорк, Н. И. — 15 вересня мають відбутися номінації кандидатів на посадника Ню Йорку. З рамени Демократичної партії за пост посадника змагаються кілька осіб з Демократичної партії, між ними і теперішній посадник Імпеллітері. Щоб не допустити Імпеллітері кандидувати на посадника, його політичні суперники поширили вістку, що він дістався до міської ради за допомогою прокомуністичного адвоката Марк Антонія. Імпеллітері назвав те твердження злобною вигадкою. Це заперечив і Марк Антоніо.

АМЕРИКАНСЬКО-ІНДІЙСЬКІ СУПЕРЕЧНОСТІ В ОН

Американський представник в ОН, Генрі Кебот Ладж (зліва) розмовляє з індійським представником В. К. Крішна Маноном, безпосередньо перед своїм виступом в Політичному Комітеті, де він висловив „великий подив американського народу й уряду до Індії", але тим не менше був проти участи Індії в корейській конференції, базуючись на факті, що Індія не брала участи в обороні Кореї перед комуніст. агресією.

Потреба допомоги — головна проблема іранської політики

Тегеран. — Новий іранський прем'єр ген. Загеді матиме сьогодні першу розмову з американським амбасадором Гендерсоном у справі фінансової ситуації, що її сам шах окреслив, як розпучливу. Гендерсон розмовляв уже з Абдул Госсеїн Мефтагом, підсекретарем закордонних справ Ірану, „про загальні міжнародні проблеми". Серед цих „загальних проблем", що найбільше цікавлять ЗДА в Ірані, є питання, наскільки новий іранський уряд буде схильний і здібний включитися в поборювання комуністичної небезпеки у широкому світі, як і на власному терені. Щодо фінансової допомоги Іранові, то, здається, З'єдинені Держави відступлять від попередньої своєї тези, згідно з якою спершу Іран мусить використати свої власні фінансові джерела, отже помиритися з Англією у своєму спорі за нафту, — а щойно потім може бути мова про американську позичку. З уваги на небезпеку безпосереднього банкротства Ірану, ЗДА не можуть ждати на вислід затяжних розмов з англійцями ані теж вимагати від іранців, щоб вони негайно піддалися англійським вимогам.

Тим часом в Тегерані вже створено суд, що судитиме Моссадека і його найближчих співробітників за державну зраду, проявлену у збройному спротиві проти шаха і його розпоряджень. Цей суд після його затвердження матиме дві дороги: звільнити від вини, або засудити на смерть. У заходах нового уряду проти комуністів заарештовано досі 70 чільних комуністів. Знайдено великий склад зброї в одному домі, що його власником є комуніст. — Прем'єр Загеді проголосив, що новий уряд Ірану поволі підготовлятиме відновлення дипломатичних взаємин з Англією. З Совєтами будуть продовжуватись нав'язані Моссадеком розмови. Вони почались були 13-го серпня ц. р., але перервались, бо Совєти відмовляються від ревізії іранськo-совєтської умови з 1921 року, яка дає право Совєтам вступити з своїм військом на територію Ірану, якщоб якась третя держава створила з Ірану „випадову базу проти Совєтів".

Німці хочуть мати право вільного руху по всій Німеччині

Бонн. — Західньо-німецький уряд рішив звернутися до альянтських високих комісарів з просьбою, щоб вони нав'язали переговори з совєтським високим комісарем у справі якнайшвидшого скасування всіх заборон, що обмежують вільну комунікацію між західньою та східньою зонами. Німці стоять на своєму попередньому становищі про конечність представників 4-ох великодержав над долею Німеччини, але здають собі справу, що це важка і трудна проблема, отже хотіли би бодай дістати право вільного руху по всій території краю. Це був би перший практичний крок для об'єднання Німеччини. У зв'язку з проблемою об'єднання, західньо-німецький уряд покликав до життя окрему комісію, що має розглянути деталі, як перевести таке об'єднання в усіх ділянках, головно господарства. Звертають увагу на великі труднощі негайного „зрівняння" господарського життя в усіх Німеччині, бо важкий промисл у підсовєтській зоні удержавлений, а сільське господарство сколективізоване. Тому реформи мусять іти ступнево.

Комуністи допустили тільки деяких полонених до Червоного Хреста

Токіо — Американські й англійські члени Міжнародного Червоного Хреста, повернувшись з поїздки до Північної Кореї, заявили, що вони були сильно обмежені у своїй діяльності. Вони могли зустрічатися з альянтськими полоненими тільки в присутності озброєних комуністичних вояків, при чому допускали до них лише деяких полонених. Ці полонені, всупереч поворотцям, не нарікали на порядки в комуністичному полоні.

В останньому дні виміни вернулося з полону ще 400 альянтських полонених, з них 133 американці, 17 британців і 250 південно-корейців. Виринуло знову питання, де знаходиться американський генерал Дін, колишній командувач 24-ої дивізії, що попав у комуністичний полон в 1950 році. Ні один із поворотців, а також ні один з полонених, які розмовляли з делеґатами Червоного Хреста, не могли дати жадних інформацій про долю генерала. Здається, комуністи задержують його, як також інших вищих військових альянтських старшин, щоб „виміняти" їх за комуністичних ватажків, які керували бунтами полонених в таборах на острові Кодже.

● **Сенатор Новленд**, лідер републіканської більшости в американському сенаті, був на обіді в японського прем'єра Йошіди. Він прибув до Токіо, задумуючи перевести один місяць на Далекому Сході для вивчення тамошніх проблем.

● **У бельгійському Конґо** демократія буде введена „ступнево", заявив генеральний губернатор Конґа, бельгієць Лео Петільон. Він признає, що тубільці мають бути допущені до всіх становищ в місцевих автономних установах, але для цього — мовляв — треба вишколити відповідну кількість фахівців і навчити тубільців, що таке демократія.

Президент матиме багато праці восени

Денвер, Коло. — Секретар Білого Дому повідомляє, що президент Айзенгавер матиме цієї осени багато праці, коли має відбути кілька поїздок та виголосити ряд політичних промов. Айзенгавер вернеться до Вашингтону коло 15 вересня, але вже 21 вересня відвідає Виставу Східних Стейтів у Спрінґфільді, Масс. Під час цієї поїздки він виголосить промову на зборах республіканської партії в Бостоні і буде присутній на зборах губернаторів із Нової Англії. 28 вересня приїде до Вашингтону на триденну візиту президент Панами Джозе Антоніо Ремона з дружиною. Ця візита свідчить про приязні відносини ЗДА з республікою Панами, яка цього року святкує 50-річчя свого існування. 13-го жовтня президент Айзенгавер поїде на збори республіканської партії до Герші в Пенсилвенії, де 14 жовтня відсвяткує день своїх народин. 15 жовтня президент виголосить важливу політичну промову в Канзас Ситі, Мо., на зборах Майбутніх Фармерів Америки. 17 жовтня відвідає місто Ню Орлінс на 150-річчі набуття цього стейту. 19 жовтня разом із мехіканським президентом Адольфом Р. Кортінезом буде присутній на посвяченні греблі Фалкон на ріці Ріо Ґранде. Там також має виголосити важливу політичну промову. Ця гребля збудована спільними коштами ЗДА і Мехіка. Її водний резервуар займає 113,000 акрів обширу, 26,294 стіп завдовшки і 150 стіп заввишки. Перебуваючи на відпочинку у Денвері у своєї тещі, президент кожного дня працює і грає в ґольфа із своїми приятелями. Кожної неділі президент ходить на богослуження.

Літні особи в ЗДА змінюють місця свого замешкання

Сан Франсіско. — На річних зборах Геронтологічного товариства, яке займається питанням людини похилого віку, порушено цікаву справу мандрування старих осіб по країні. У дискусії брали участь визначні психологи, соціологи, психіятри тощо, а головну доповідь виголосив д-р Г. Гіт з Інституту дослідів над населенням при Луїзіянському університеті. Згідно з твердженнями доповідача, багато осіб похилого віку, себто тих, що покінчили 65 років життя, переїздить на постійне мешкання у стейти, що позначаються лагідним підсонням. За короткий лише час, до Каліфорнії прибуло 130,000 таких осіб, а з Ню Йорку виїхало 56,000. Флорида за цей час зросла на 66,000 осіб похилого віку, подібне явище помічається також в Арізоні, Луїзіяні, Тексасі, Вашингтоні й Ореґоні. Зате найбільше втратила осіб понад 65 років життя Північна Дакота. Помічено, що більшість з цих осіб незаможні й утримуються з невеличної старечої пенсії та з допомоги родини.

В АМЕРИЦІ

● **Стівенсон**, недавній кандидат на президента країни від демократів, відмовився від можливого членства в складі делеґації ЗДА на Генеральну Асамблею Об'єднаних Націй. Про становище Стівенсона в цій справі довідувався Державний Департамент, згідно з особистим бажанням президента Айзенгавера.

● **Совєтським послом** до Канади призначено Д. Чувахина. Чувахин перед другою світовою війною був у Вашинґтоні в складі совєтських представництв.

● **Всупереч бажанню поліції**, посадник Ню Йорку Імпеллітері дозволив й далі користатись у міських таксі радіоапаратами. Поліція твердить, що слухання радіопередач відвертає уваги водіїв і спричиняє автові катастрофи.

● **Сенатор** Джозеф Р. Мек Карті заявив, що на свідка в справі Ротшилда, що відмовився зізнавати перед перевірчою комісією, він покликав віцедиректора державної друкарні в Вашингтоні Філіппа Л. Кола.

● **Президент Айзенгавер** написав сердечного листа до свого „юного друга" шестилітнього П. Г. Гелі, що хворіє на небезпечну недугу рака і що його президент недавно відвідав, довідавшися, що хлопчик хотів би бачити президента.

● **Державний секретар** Джан Фостер Доллес промовляв на зборах американських адвокатів. Його промову надавано радіом. Він говорив про високе звання адвоката.

● **В Ню Йорку** вже третій день панує спека, термометер доходить до 90 степенів. На щастя вогкість повітря невисока і вітер допомагає людям зносити спеку.

● **Здобувці найвищої** ґори світу Евересту заявляють, що на вершку цієї гори вони бачили незнані птахи, які летіли 27,000 високо. Це майже найвища висота, на якій літають птахи.

„ПРОЛОМИЛИ ФРОНТ"

Жінки, матері, сестри й наречені американських вояків, які воювали в Кореї і тепер вернулись до порту Алемада в Каліфорнії, прорвали лінію військової сторожі й біжать на зустріч своїм рідним. Опісля військові власті вияснили, що вони не бажали допустити цивільних на чердак корабля, бо на ньому привезено теж секретне військове устаткування.

ОСТАННЯ „БИТВА" В ОН ЗА УЧАСНИКІВ В КОРЕЙСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

СОВЄТИ ЗАКИДАЮТЬ АМЕРИЦІ „ПІМСТУ" ВІДНОСНО ІНДІЇ; АМЕРИКА НЕ ВІДСТУПАЄ ВІД СВОГО СТАНОВИЩА

Об'єднані Нації, Н. И. — Минулого вівтірка, в кінцевій стадії нарад Політичного Комітету Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй в справі передбаченої договором про перемир'я в Кореї політичної конференції, відбулася остання словна битва за те, хто повинен взяти участь в тій конференції. Довшу промову на цю тему виголосив совєтський представник Андрей Вишинський, закидаючи Америці, що вона своєю опозицією проти участи Індії в плянованій конференції „мститься" на Індії за те, що та не вислала своїх військ для оборони Південної Кореї, обвинувачуючи рівночасно Америку, що вона слухає „диктату" південно-корейського президента Сингмана Рі, скеровану на розбиття конференції та відновлення корейської війни. Після Вишинського промовляли ще індійський представник Крішна Менон та американський делеґат Генрі Кабот Ладж. Обидва вони підкреслювали дружні американсько-індійські відносини, не зважаючи на те, що Америка виступає проти участи Індії в конференції. Менон в своїй промові теж не відступав від індійських претенсій на участь в конференції, але підкреслював, що Індія сама не є кандидатом, бо її кандидатуру видвигнули інші. Він теж обстоював, щоб плянована конференція відбулася при „округлому столі" і щоб на ній не було двох противних сторін. Американський представник, вияснюючи становище своєї країни, твердив, що воно базується на 60-тому параґрафі договору про перемир'я, який виразно постановляє, що участь в конференції повинні взяти представники „обидвох сторін", себто учасники корейської війни. Америка вже раніше виявила, що вона не матиме нічого проти того, якщо в конференції візьмуть участь представники Совєтського Союзу й Індії, але під умовою, що вони будуть запрошені на конференцію „другою стороною", себто комуністичними аґресорами, й виступатимуть як союзники комуністів. — Ладж на останніх нарадах додав, що „нарід і уряд З'єдинених Держав мають найбільший подив для Індії" і що Індія повинна грати „центральну й конструктивну ролю" в евентуальних „пізніших нарадах чи конференції в загальних справах Далекого Сходу." Вишинський зі свого боку, під кінець своєї промови, запропонував, щоб корейська конференція відбулася при „круглому столі" і щоб до участи в ній були запрошені представники З'єдинених Держав Америки, Британії, Франції, Совєтського Союзу, комуністичного Китаю, Індії, Польщі, Чехословаччини, Північної Кореї, Індонезії, Сирії, Єгипту, Мехіко і Бурми. Згідно з теперішнім станом речей, американська опозиція проти участи Індії в конференції готова до тієї участи не допустити, бо Індія не дістане потрібної більшости двох третіх голосів в Генеральній Асамблеї. Натомість участь Індії в тій конференції, але по „другому боці", могла б перерішити домагання комуністичного Китаю й Північної Кореї. Кінцеве голосування в цій справі повинно відбутися ще цього тижня.

Лондон занепокоєний розбіжностями з Америкою

Лондон. — Винстон Черчил головував на засіданні ради міністрів, на якій найважнішою справою були розбіжності з З'єдиненими Державами, що проявились так яскраво, на теперішній сесії Об'єднаних Націй у справі Індії. Маркіз Селсбурі, урядуючий міністер закордонних справ, мав перед цим засіданням нараду з Черчилом, присвячену питанню, як оминути небезпеку дальшого погіршення англо-американських взаємин. Англійська преса віддає цій справі багато місця, при чому „Менчестер Гардіян" впливовий ліберальний часопис, твердить, що ЗДА „піддалися шантажеві Сингмана Рі", а „Таймс оф Лондон" твердить навіть, що ЗДА „щораз більше подобають на сателіта Південої Кореї". Загалом англійці стривожені зростом „американського націоналізму", який нібито проявився в заяві сенатора Новленда про те, що, на випадок допущення червоного Китаю до ОН Америка повинна звідтам вийти.

З'єдинені Держави підтримають Францію у справі Марокко

Об'єднані Нації. — ЗДА рішили голосувати в Раді Безпеки ОН проти внеску, що його зголосили 15 арабських країн із скаргою проти Франції за її останню поведінку в Марокко, коли то французький генеральний резидент „злетронізував" султана Марокко, вивіз його літаком на Корсику і проголосив нового султана. Америка пояснює своє становище тим, що — мовляв — теперішня ситуація в Марокко не являє собою небезпеки для світового миру і тому нема взагалі потреби говорити про неї в Раді Безпеки. Рада Безпеки має 11 членів, а для поставлення нової справи на денний порядок нарад треба найменше 7 голосів. Рішення ЗДА перекреслює надії арабів на успіх їх протифранцузької акції. Речник арабських держав, д-р Фарід Зейнеддіне з Сирії, заявив, що арабські держави не обурені, а скорше розчаровані і що вони воліють, щоб ЗДА голосували „проти", аніж мали б стриматись від голосування, бо це пояснює ситуацію.

В СВІТІ

● **Д-р Борис Девізон**, англійський науковець, з походження російський жид, був досі членом дослідної атомової лябораторії в Гарвел і щойно тепер він дістав „відпустку", яка уможливить йому працю в університеті в Бірмінґгем. Англійські часописи пригадують, що батьки Девізона живуть в Совєтах і тому існує небезпека, що комуністи могли б його шантажувати, вимагаючи зрадити тайни взаміну за безпеку батьків.

● **Німецькі неонацисти** зазнали вправді поразки з кандидатурами д-ра Вернера Навмана і славного летуна останньої війни полк. Ганса Руделя, що не зможуть кандидувати (Навманові заборонив уряд, а Рудель жив в Арґентіні і втратив право), зате виграли боротьбу за допущення їх кандидата Курта Матаї. За німецьким виборчим правом, коли б той тільки один кандидат дістав 5 відсотків всіх голосів, його партія автоматично дістане додаткові мандати.

● **Видатки на армію в Італії** становитимуть, за новим бюджетом, 774 мільйони долярів (близько 484 більйони лірів), себто майже на 48 мільйони долярів менше, як у попередньому бюджеті. Зрештою, це найвищий бюджет в історії Італії, бо нараховує округло 3 1/2 більйони долярів. Видатки на військо становлять 22,5 відсотки всіх видатків.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	6.50	Six months	6.50
На три місяці	3.50	Three months	3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ТРАГЕДІЯ УКРАЇНЦЯ

Американська преса подала коротке повідомлення агентства „Юнайтед Пресс" з Неаполю, Італія, про те, що там покінчив самогубством, повісившись на власному реміні на італійському кораблі 31-літній український моряк, який перед тим „вибрав волю", скочивши в воду з совєтського корабля в одному з австралійських портів. Австралійська влада відмовила йому права азилю і відтранспортувала до Марселю у Франції, де мала видати Совєтам. Ім'я моряка: Василь Єфимович Остроків. „Вибравши волю" й не діставши її, молодий українець „вибрав смерть", замість життя в неволі.

Подана пресовим аґентством вістка пройшла непомітно, — вона була надрукована в непримітному місці і без будь-яких коментарів. За це не можна б мати претенсій ані до преси, ані до будь-кого іншого, бо ж трагедій, в яких люди втрачають життя, трапляється багато кожного дня. Але в цьому випадку маємо до діла з трагедією не одної людини, але з безмірною трагедією великого народу, чи ,радше, всього людства.

Пресові аґенції й преса не подали й не вияснили ближчих обставин, в яких згинув Василь Остроків, головно не сказано нічого про те, чому йому відмовлено права азилю і чому австралійський уряд рішив видати його в руки совєтських катів. Доки ці причини не будуть вияснені, можна б уважати, що австралійський уряд порушив найосновніший принцип людяности, допустився вчинку, який далеко переходить трагедію смерти одної людини. Ця трагедія тим більша, що Австралія зараховується до сім'ї вільних народів, і на це вонь дала багато доказів, включно з її мужніми виступами проти комуністичної тиранії на міжнародних форумах та з призначенням притулку для багатьох втікачів з-поза залізної заслони, в тому числі й українців.

Крізь призму трагедії Василя Острокова видно страшну трагедію світу. Захід, де й як тільки може, протиставляє совєтській тиранії свою людяність та волелюбність. „Голос Америки", „Голос Канади", „Голос Вільної Европи" та всі інші голоси в етері й на папері день-крізь-день змальовують поневоленим Кремлем народам чарівний міраж волі й братолюбства, протиставляють свої ідеї волі злочинним „вченням" комуністичної диктатури та заохочують поневолених людей до боротьби проти східньої тиранії за перемогу західньої волі. Можливо, що „Ню Йорк Таймс" тому й надрукував цю вістку про смерть українського моряка на непомітному місці з сорому за те, що сталося, бо ж він ще так недавно, коментуючи повідомлення про пробну експльозію водневої бомби в Совєтському Союзі, потішав затривожений світ, що кінцевої перемоги в теперішньому світовому змагу не здобудеться жадною технічною, тільки ідейною зброєю.

Можливо, що Василь Остроків повірив у цю наймогутнішу ідейну зброю Заходу, повірив у запевнення про людяність та волю і вибрав ту волю, ризикуючи власним життям. Таких, як Василь Остроків, — якщо пресові повідомлення точні і за примусовою його репатріяцією не крилися жадні глибші причини, що могли б її виправдувати — є мільйони. Що вони подумають і скажуть на вістку про ту трагедію? Як виглядатиме Захід в їхніх очах? Трагедія Острокова — не перша, її попередили сотні й тисячі подібних в ганебних роках примусової репатріяції підсовєтських утікачів в Німеччині й Австрії безпосередньо після війни. Але ті численні трагедії ще можна було бодай пробувати виправдувати повоєнним „замішанням" тощо. Чим же виправдати трагедію Василя Острокова? Як зрозуміти те, що — для прикладу — двом останнім польським втікачам не тільки забезпечують право азилю в Америці, але ще й віддають їм найвищі почесті, а австралійський уряд примусовою репатріяцією заганяє українця в розпачливу смерть?

Не знаючи точних обставин ,які спричинилися до самогубства Василя Острокова, не можна теж видавати конкретного засуду, обмежуючись тільки до загальних міркувань. Все ж таки вважаємо, що відповідні українські представництва, зокрема УКК і ЗУАДК, повинні, за посередництвом американського уряду, перевірити справу й вияснити її в усіх подробицях. Цього вимагає не тільки схвильована українська публічна опінія на всіх континентах, але й загальний інтерес всього вільного світу.

НЕХІТЬ ЕВРОПИ ДО АМЕРИКАНЦІВ

Раніше говорилося про нехіть, а тепер говориться вже навіть про ненависть. І коли раніше було „шокінг" говорити про щось таке, як ніби щось, що ображало та обурювало американців, бо тісно в'язалося з поняттям чорної невдячности Европи, то тепер уже щораз більше американців займається цим явищем спокійно ,саме як політичним явищем, що його треба знати і зрозуміти. Ненависть Европи до Америки стає помалу проблемою, яка може вплинути не тільки на методи американської політики та на плянове навчання всіх американців, що їдуть до Европи, як вони мають поводитися, але й на всю американську політику в найважливіших міжнародних проблемах, від ставлення до Совєтів починаючи.

На перший погляд ці неґативні настрої европейців — англійців, французів, німців, італійців — нелогічні ,нерозумні й навіть злочинні. Адже Америка більйони вклала в допомогу Европі й „ставила на ноги" всі оті чотири названі народи, що все ще користають з величезних американських ресурсів. І Америка при цьому не проявила ніде ніяких загарбницьких тенденцій, ніде в нікого нічого не брала, а привозила й підпомагала, і говорити про якийсь імперіялізм американців у відношенні до будь-якої західньо - европейської країни — абсурд. А проте, ніщо не діється у світі без причини, і те велике суспільно - політичне явище, яким є погане ставлення европейців до американців ,має теж свої — подекуди дуже логічні й зрозумілі — причини.

Передусім в Европі зайшла масова психічна реакція на виснаження другою світовою війною. У тій війні всі европейські народи проявили таку жахливу напругу, пережили часи такого піднесення, заломання та розпачу, врешті всі, хіба з одним винятком Швайцарії перебули таку матеріяльну руїну, включно з зруйнуванням міст і сіл, що мусіло прийти психічне заломання. Европейці мають досить війни, будь-якої і з будь-ким. Тому їх відчування совєтської небезпеки сильно притуплене. Недурно німці ще й нині говорять: „Може зможемо пережити ще одну окупацію, але ще одного визволення напевне вже не пережили б". Тому у Франції, в Англії, в Італії така інерція і брак захоплення НАТО й европейським пактом безпеки і всякою мобілізацією европейських оборонних засобів. А що всі ці установи фактично створили американці і натискають, щоб їх піддержувати та розвивати, то хоч це діється для добра Західньої Европи, та Західня Европа сердиться і — не любить американців.

Не любить їх ще тому, що вона більше або менше свідома того, що американці поробили страшні помилки в Терані, Ялті та Потсдамі і, властиво, найбільше лиха на Европу стягнули самі, вигравши вправді війну з німцями, але зараз же не відвернули нової, ще гіршої небезпеки війни з Совєтами. Бо це ж Америка підняла розторощену вже совєтську державу, вона зробила із Совєтів знову політичну і військову потугу, вона вможливила їм піти в Европу поза Лабу й Дунай, вона — своєю передчасною демобілізацією — дозволила їм опанувати всіх „сателітів", а своєю сліпотою у внутрішній політиці — дозволила їм викрасти всі найбільші військові таємниці. І коли потім Америка, побачивши ті помилки, змінила свою політику і звернулася проти Совєтів, то европейський сірий обиватель почав кричати: „Самі завинили, то давайте мені спокій".

Дальшою причиною є відома в психології людини заздрість бідного до багатиря. Це правда, що Америка взяла була на себе величезний тягар мобілізації сил для боротьби з Гітлером і що витратила більйони, попала в бюджетові дефіцити й державні борги ,що досягли астрономічних висот. Проте, водночас таки в Америці панує великий добробут, а европейський Захід, при всьому розмірному господарському піднесенні від кінця війни, є в порівнянні з Америкою нуждарем. А нуждар заздрить багатієві і не любить його. До цих настроїв спричинилися теж безумовно прикметні американцям зовнішні форми особистої поведінки, що дратують европейців. Европейців дратує надмірна свобода рухів американців, американський звичай, вітаючись не здіймати капелюха і лише махати пальцями, замість подавати руку, гра американських вояків у м'ячика на вулицях европейських міст, вільна поведінка у кінах чи інших публічних місцях, гарні одяги американських туристів, особливо жінок, і чимало інших таких дрібничок, що ніколи не вражають в Америці, як річ самозрозуміла й звичайна. Европейці вважають, що американці дивляться на них „згори", як на нижчу породу, американську чемність приймається, як легковажне ставлення, а американську рішучість утотожнюється з грубістю. Чимало злої крови, особливо в Англії, наробило відношення до місцевих жінок.

Однак, найгіршу прислугу американцям в Европі робить хиткість американської політики. Ці всі теорії про „політику стримування", „політику визволення", плянову „психологічну війну" і т. д. — є для Европи незрозумілі, а хитання поміж рішучістю і готовістю на всякий „апізмент" з Совєтами деморалізують европейський загал та політичний світ. Европейці признаються, що вони бояться війни, бо знають аж надто добре, що таке війна. Але вони не розуміють, чому американці бояться війни і одночасно займають в Европі головні командні становища.

Все це склалося на те, що до Америки немає нині в Европі почуття вдячности за всю матеріяльну допомогу, яку вона дає, і за ролю мобілізатора европейських оборонних сил. Тому теж Америка має такі великі труднощі, щоб викресати в Европі моральну відпорність на комуністичну небезпеку. І невідомо, що більше пошкодило Америці в очах европейців: її нескавична демобілізація в 1945-му році й залишення Европи на поталу Совєтам, чи справа Гісса й шпигунські афери в ЗДА. І тому тепер самі американці, роздумуючи над цим явищем, дають різні поради, а зокрема: віддати всі командні становища в армії НАТО европейцями, перестати „брататися" з европейцями, дбати більше про силу ЗДА, як про допомогу для Европи. Це є безумовно вода на млин американським ізоляціоністам, але й проблема така складна, що мусять існувати найрізнородніші рецепти на її розв'язку: Нема найменшого сумніву, що рішучість Америки у відношенні до Совєтів в міжнародній політиці, паралельно з такою ж рішучістю у політиці внутрішній, допомогло б відзискати захитаний моральний авторитет Америки в усьому світі, особливо ж в Европі.

ПЕРЕХРЕСНІ ШЛЯХИ

(Кореспонденція з Лондону)

З усіх держав Західньої Европи Британія має найдавнішу традицію стабільного уряду. Англійці кивають здивовано головами, коли чують про „чергову кризу" (політичну або господарську) в сусідній Франції. Англійська традиція „чесної гри" між партіями сприяє тому ,що противники в політичній боротьбі сприймають поразку холоднокровно: вони сподіваються виграти в нових виборах. Вони певні, що партія, яка стоїть при владі ,ніколи не відважиться обмежити чи скасувати вільне слово і свободу політичної організації у цій країні. Тому Партія праці, що була при владі від закінчення війни аж до 1951 р., сприйняла свою програну в виборах до парляменту зовсім спокійно, хоч більшість, яку має уряд Черчила в парляменті, невелика. Соціялісти пригадують, що й вони правили Британією невеликою більшістю, і Консервативна партія не підіймала ніякого бунту проти їх влади.

Звикнувши до внутрішньої стабільности, британці хотіли б мати „чесну гру", і в відносинах міжнародних. Але тут вони мають діло з партнерами, які не звикли шанувати правил чесної боротьби. Сталін чи Маленков раді вдарити противника „нижче пояса", коли надіються, що їх ніхто не покарає за такий вчинок. Тому британцям доводиться шукати інших способів на те, щоб охоронити себе від несподіванок. Англійська преса радо нотує кожний крок і кожний маневр московських можновладців, коли з тих заяв можна вичитати якусь надію на зменшення напруження між вільним світом і совєтською імперією. Тому й недавню промову Маленкова, яку він виголосив у Верховнім Совєті, англійські політичні голови тлумачать на всякий лад, дошукуючись в ній еволюції комунізму.

Цими днями я мав розмову з одним англійським приятелем, який добре знає відносини в СССР, бо там бував не раз і знає російську мову не від вчора. Думали ми гадали, що значать „миролюбні" заяви і маневри наслідників Сталіна. Я висловив переконання, що до „миролюбности" примушує Маленкова невесела внутрішня ситуація. Чомусь мало хто звернув увагу на те, що саме в цім році минуло 20 років від голодової смерти мільйонів людности в Україні. В наслідок смерти мільйонів в 1932, 1933 і в пізніших роках не народилися ті діти, які прийшли б на світ в нормальних обставинах. Цим ненародженим дітям було б тепер 20-21 рік. Ці люди були б тепер в совєтській армії. Але їх нема! Якщо тільки третина населення СССР в 1932-33 роках не дала ніякого приросту, то це значить, що совєтська армія в 1953-54 рр. буде мати на третину зменшене число рекрутів.

Москва в своїх війнах віддавна звикла орудувати масами. Тепер для її воєнних цілей саме тої маси не вистачає. В цих обставинах московські самодержці мусять трохи „попустити" в міжнародній політиці і не провокувати противника, що теж знає слабі сторони совєтської популяризації.

Черчил у своїх споминах описує свою розмову з Сталіном у приватнім приміщенні диктатора в 1943 році. Сталін сказав британському прем'єрові ,що від голоду і інших „заходів" совєтського уряду загинуло в роках колективізації коло 10 мільйонів людей . . .

Маленков відчув гостро недостачу людей в СССР, яку спричинила злочинна політика компартії в рр. 1932-33. Тепер спадкоємці Сталіна пробують поліпшити життя селян - колгоспників, обіцяючи їм не рушати їх карлуватих індивідуальних присадибних господарств: це дасть змогу селянам ліпше харчуватися, ну і плодитися . . .

Коли ми спільно аналізували ситуацію СССР і сусідніх країн, то почали здогадуватися, що Москва, наслідком утрати робочої сили і рекрутів через голод, який лютував в Україні тому 20 років, мусить тепер особливо твердо обстоювати свої позиції в новоприлучених провінціях-сателітах: в Польщі, Чехословаччині, Угорщині і ін. В цих країнах не було голоду, отже є досить рекрутів для армій, які знаходяться під російською командою. Мій приятель навіть висловив думку, що пропозиція совєтського уряду — створити єдиний німецький уряд на основах вільних виборів у всіх зонах Німеччини — має на оці не тільки вплинути на вибори до парляменту в Західній Німеччині, але також намір: через об'єднання Німеччини зневтралізувати цю країну, не допустити до створення німецької армії. Тоді Москва могла б далі без усякої загрози з Заходу, робити все їй потрібне з сателітами і перечекати найближчі роки, коли для совєтської армії в СССР „людей не хватить".

Ми закінчили нашу розмову. „Дійсно, дивні діла творяться на цім світі, — сказав мій приятель: мало знана подія ,голод в Україні, що сталася 20 років тому, дає тепер такий голосний відгук у міжнародній політиці".

На це я відповів, що відомий шведський соціолог Челлен, не менше знаний англійський історик Сітон Вотсон вказували на те, що одною з причин першої світової війни була боротьба за Україну. Про плян Гітлера захопити Україну, як колонію для Німеччини в другій світовій війні, відомо в світі більше..

Впливи в світовій політиці їдуть перехресними шляхами. Для нашого народу то був „Хресний шлях", бо на ньому загинули в 1933 р. мільйони наших людей.

П. А.

ПРО ПРИМУСОВИЙ АСОРТИМЕНТ — „СТАРШОГО БРАТА"

„В усіх областях України людність інтенсивно готується відзначити 300-річчя Переяславського договору, що навіки з'єднав український народ з його старшим братом — великим російським народом".

(З совєтських газет)

Відколи людність України зазнала „щасливого, радісного життя", опинившись під „мудрою совєтською владою", відтоді, поряд з усіма іншими добродійствами партії і уряду, повелося нагороджувати покупця крамом поверх того, що даному покупцеві потрібно. Прийшли ви, скажімо, у крамницю „залізно - скоб'яних товарів", щоб купити цвяхів. Називаєте, які саме вам потрібні. І хоча цвяхи, які продавець тицьнув вам недбало, не зовсім вас задовольняють, ви, знаючи, що живете в країні „квітучого достатку", — погоджуєтесь. Продавець виписує вам квиток до каси, ви берете його в руки і помічаєте, що в ньому, крім потрібних вам цвяхів, дописано ще пару мисок і каструлю. Ви повертаєтесь до продавця чи до завмага і заявляєте, що вам каструля і миски ні до чого, що ви їх маєте подостатком і можете навіть подарувати.

— Нам подарунки не потрібні, — з почуттям гідности заявляє продавець. — А соціялістичну промисловість треба підтримувати і допомагати виконувати плян збуту продукції. Врешті — як хочете, а тільки без мисок нема в нас і цвяхів.

Покупець у безвихідному стані: цвяхи йому потрібні — хоч заріж. Знову ж, соціялістичну продукцію справді треба підтримати. Тож, непомітно зідхнувши, покупець „добровільно" платить у касі гроші, „добровільно" бере цвяхи враз із примусовим асортиментом — каструлею та мисками і йде собі геть. На запитання сусіда (тому також цвяхи потрібні) покупець відповідає: — Ось... купив... з „додатком соціялізму". Сусід мовчки витягає кисета і робить „самокрутку".

Та примусовий асортимент існує там не лише в торгівлі. Правду кажучи, без нього в Україні не можна ступити й кроку. Припустімо, ви — вчитель народної школи. Ви любите свій фах, любите дітей. Ви мучитесь від того, що не можете віддатися школі цілком, як ви того хотіли б. Бо щовечора вас тягнуть як не на пленум сільради, то на „куткові збори" чи до управ колгоспу — всюди ви мусите звітувати, доповідати, оформляти резолюції і таке інше. Відмовитися не можете: будете „зривником", „ворогом партії і влади". Отож, перевірку дитячих зошитів з мови чи аритметики ви мусите робити вдома „ударно", тобто в такому поспіхові, що про ніяку глибшу аналізу й оцінку не може бути й мови. Учні це помічають, охота до навчання і дисципліни серед них падає.

І так у кожній ділянці совєтського життя і будівництва: багато галасу, галасливих фраз про пильність, карколомні відсотки (на папері) виконаних і перевиконаних плянів, а прямого, справжнього діла — на копійку. Бо скрізь і завжди з ложкою дійсно потрібного вам пруть бочку „примусового асортименту".

Та коли вже брати Україну, то таки найбільшим примусовим асортиментом є сам „старший брат". Найбільшим і, сказати б, найдовшим, бо аж триста років українська людність не може від нього відкараскатися.

Тут не від речі може бути невеличкий спомин-баєчка:

Просто неба на землі, на широкій рівнині, жив-проживав такий собі хвалькуватий і до праці не дуже охочий чолов'яга — Старшун. Натурально, поруч з ним жили сусіди, і одним з таких сусідів був Україненко. Віком цей Україненко був чи не старший за самого Старшуна. Але що зроду не був хвальком, а любив господарити і був роботящий, то й не мав часу слідкувати за підступними намірами Старшуна. Додати ще слід, що, крім праці на землі, яку дуже любив, мусів ще Україненко цю свою землю й господарство безупинно боронити від двох інших захланних сусідів — бундючного пана Вислянського і непосидющого, а зрадливого Кримчака. І коли вже ці два дуже допекли Україненкові, то надумав він укласти угоду з Старшуном, щоб, значиться, вкупі, об'єднано протиставитися, двом згаданим вище. Не знав ще тоді Україненко дволичної вдачі Старшуна, вірив його облесним обіцянкам. Бо й взагалі мало його знав — хіба те, що Старшун не пильно господарить на землі, зле одягається (літо й зиму ходить у личаках), невибагливий в їжі (кислі „щі" та хлібний квас). У всім цім Україненко не бачив для себе якоїсь небезпеки — та й вибирати приятеля не було власне з кого. Отож і став Україненко з Старшуном нараджуватись, а далі й погодився. Не на підпорядкування Старшунові, а лише на воєнно - політичну злуку, що в ній виразно застережено повну самоуправу Україненка на своїй землі. Було це в місті Переяславі, близько Дніпра, року Божого 1654-го.

Є така приказка в народі: „Найнявся — продався". А у випадку з Переяславською угодою в Україні пізніше говорили: „Заучився — втопився". Справді бо, не мав уже з того часу наш Україненко ні землі, ні хати — все те Старшун уважав за спільне, за „наше — моє". Звідси — до всього, що робив Україненко, Старшун втручав свого носа: і не так говориш, і не так вдягаєшся, і не з тим, з ким слід, дружбу ведеш... Словом, не можна було й дихнути без дозволу Старшуна.

Набридло це Україненкові. Скористався він з сум'яття, коли у Старшуна впала з голови шапка-корона, і проголосив відокремлення: не хочу, мовляв, більше Старшунової опіки. Геть з примусовим асортиментом!

І, мабуть, на тому був би край, якби Старшун не вхопив швиденько на свою голову другу корону — Марксового виробу. Цього Україненко не передбачив і до бійки за своє із Старшуном не підготувався. А тим часом Старшун з Марксовою короною став ще дужчий і нахабніший, бо потрапив гарними словами обманути Міжнародного Пролетаря (цьому ж здалека не видно, який з Старшуна брехун і нечупара!), який став у всьому Старшуна підтримувати. Ба, ще більше: своїми гарними фразами Старшун спромігся збаламутити й прихилити на свою сторону навіть декого з Україненкових синів.

Тож не диво, що, попри всю свою завзятість і геройство, Україненко не зміг оборонитися і був подоланий. А внаслідок — Старшун забрав у нього все, залишив йому тільки ім'я — та й то з додатком (примусовий асортимент!) радянський. Та ще звелів Україненкові за все йому, Старшунові, дякувати: і за народження, і за дитинство, і за власну Україненкову землю і хліб, і, нарешті, за „мудре керівництво" і за „стєнку".

А оце тепер Старшун наказав ще Україненкові святкувати тристаріччя свого власного поневолення.

Та, кажуть, кожній мерзотності й кожному напасникові, кінець - кінцем, приходить край. Не оминути, отже, розплати й Старшунові. І, дасть Біг, може цей час вже недалеко.

Никон Немирон

ЛЕМКІВЩИНА В ЖИТТІ УКРАЇНИ

(1)

У статті „Замішанці" („Свобода" 8 липня ц. р. ч. 176) згадав д-р Юліян Налисник про свою й пок. проф. д-ра Івана Зілинського родинну околицю — групу українських сіл середпольського окруження на окраїнах повітів Коросняньского, Стрижівського й Ряшівського. Тому, що говірка цих сіл відрізнялася від лемківського говору на півдні Коросняньского, Сяніцького, Ясельського, Горлицького й Новосадецького повітів, проф. Зілинський назвав те населення, з якого походив „замішанцями". Проте, не слід уважати, що згадане українське населення „замішалося" поміж поляків, бо це були залишки українського населення на прадідній українській землі, що до 1345 р. входила в склад княжої галицької держави, а до 1772 р.. — в склад т. зв. Червоної Руси і руського воєвідства зі столицею у Львові в межах польської передрозборової річипосполитої ,подібно як села Біла й Залісся під Ряшевом, села каньчузького деканату нашої перемиської дієцезії на півдні ланьцутського повіту, містечко Лежайськ і група сіл навкруги с. Дубна при впаді Вислоку до Сяну на східніх окраїнах цього повіту, врешті відокремлена Дубрівка на правому березі Танви недалеко її впаду до Сяну в Ніському повіті. Ці села визначували історичні права України до волостей над Вислоком і долішним Сяном, де перевагу осягали поляки завдяки спершу німецькій колонізації після польської окупації цих волостей від половини XIV ст. Згодом ці німецькі колоністи спольщилися і потягнули своїм шляхом частинно й автохтонне українське населення.

Тоді, коли Поляки не мали сили власним елементом сколонізувати підбитих українських земель у Карпатах-Бескидах, український елемент посунувся на захід поза межі руського воєвідства на територію краківського в т. зв. Малопольщі завдяки т. зв. колонізації на „волоському" праві. Назвали поляки „волоським" правом тому, що первісні поселенці походили з Молдавії і східнього Закарпаття, де правили пословенщені волохи, але самі осадчі були переважно таки русини (українці) і в польських актах не раз натякається, що вони приведених з собою на поселення селян „судити своїм руським правом". Осадчим селам Криниці в маєтностях краківського польського арцибіскупа був русин Данко з сусіднього Тилича, через який проходив колись в половині XIII ст. наш король Данило на Угорщину. В так званій „Угорсько - польській хроніці" з XIII ст. згадується, що наприкінці X ст. границі Угорщини, Польщі і Руси сходилися коло городу Саліс, який утотожнюють дослідники з місцевістю Сальногород (Совар) коло Пряшева; на цій основі можна приймати, що володіння князя Володимира Великого простягалися попід Татри, куди поза правий доплив Дунайця Попрад сягнула в XV-XVI ст. колонізація по „волоському" праві і тогочасні польські письменники з ляком сповіщали про границі Руси (етнографічні) коло Кракова.

Це населення називало себе весь час русинами; тому що в своєму говорі бескидські русини зчаста вживали слова „лем", назвали їх українці лемками. Межі між українськими лемками й бойками дослідники визначували різно, бо перед етнографами населення в східніх волостях Сяніцького і в Ліському повітах соромилися признаватися до лемків. Тим то дехто з дослідників визначував річку Солинку, лівий доплив Сяну, як східню межу Лемківщини, але загально до Лемківщини зараховувано всю сяніцьку землю і в Сяноці був створений її осередок — музей Лемківщини. За австрійської доби до лемків, що вважали себе „твердими русинами", мала приступ москвофільська пропаганда. Відомий як львівський український громадянин Григорій Ґануляк, уродженець Лемківщини, був перед першою світовою війною співробітником качковичівської „Науки"; до Ростова над Доном поміж москвофільськими біженцями в 1915 р. мандрувала родина й уроженця с. Лішні в Сяніччині, згодом заслуженого українського діяча, педагога і письменника Івана Филипчака (його пам'яті присвячена вступна стаття недільної „Свободи" з 15 червня ц. р. ч. 16 (154), якого історично - етнографічний нарис про його родинне село був надрукований у „Записках Наук. Товариства ім. Шевченка" у Львові (1927, т. 147); його сини — віддані українській національній справі громадські діячі.

В часі українсько - польської війни 1918-19 рр. на Лемківщині в рядах польської армії постало дві республіки: на сході „Сяніцький Комісаріят" під проводом о. Панька Шпильки з орієнтацією на Західно - Українську Народню Республіку впродовж року боровся з реґулярними польськими військами і щойно після відходу Української Галицької Армії за Збруч склав зброю; на заході лемківська „твердоруська" республіка з осередком у с. Флоринці, з орієнтацією на Чехословаччину, держалася до 1920 року. Відгомоном цієї республіки був судовий процес за „державну зраду" польської держави проти її провідників, яких боронив український соціялістичний діяч д-р Лев Ганкевич, що опісля у львівській пресі („Вперед" і „Діло") поінформовував українське громадянство про ці державні змагання західніх лемків.

(Закінчення буде)

Роман Коцик

ПРОБЛЕМА ПОШИРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ

Проваджу вже другий рік продаж книжок, газет і журналів при товаристві „Самопоміч" в Рочестері. Хочу до статтей п. Р. Раковського і п. Б. Романенчука дещо додати.

Відомо, що розвій літератури неможливий без належного поширення книжки. Зберегти нашу національну спільноту в ЗДА може лиш друковане слово. На жаль, кожна навіть найкраща книжка, розходиться дотепер у мінімальній кількості. „Буря над Львовом" осягнула небувалого „рекорду" — розійшлися досі в кількості аж ...16 примірників в Рочестері, де мешкає до 5,000 українців!

П. Р. Раковський вважає, що одинока на це рада — старшим людям закладати склепики зі содовою водою, вишивками, касетками тощо, а при тім продавати книжки. Чи це піде, то велике питання. Во, як слушно завважує п. Б. Романенчук, в такому разі книжка відступить на задній плян.

Хто купує українську книжку? Самі старші інтелігенти, що заробляють як „клінери". Багато тих, що називають себе „політичними еміґрантами", книжок ніколи не купують і ними не цікавляться. Коли пропонуєте такому „політичному еміґрантові" набути хоч для дитини дещо з літератури, дістаєте відповідь: „Моя дитина охотніше читає „камікси"! Або: „Як можна жадати за книжечку „Для малят про звірят" 70 центів, коли я за „каміка" плачу 15?"

Хаос у видаванню книжок допровадив до того, що постало багато „книгарень", які беруть на комісію книжки, але не думають за них заплатити. А тому я вважаю конечним: утворити Союз книгарів і видавців в одним з більших наших скупчень. Наші видавництва не шукали б принагідних кольпортерів, але віддавали б свої видання до гуртівні. Нею може бути котрась з дотеперішніх наших книгарень. Рабат на книжки, для поодиноких книгарень мав би бути однаковий. Майже в кожній нашій громаді маємо вже людей, які розуміють, що в торгівлі книжками знання справи, сумлінність і чесність — це передумови успіху. Тоді не виходило б так, що книжка „Миргородський Ярмарок" продається нині в одних книгарнях по 30 центів, а в інших по 60 центів. Виключилося б „книгарів", які не розраховуються за одержані книжки. "

Вуло б дуже добре, якби наш найбільше почитний щоденник „Свобода" бодай раз на місяць вміщував список нових книжок, видаючи при тому коротку, речову критику і ціну. Читачі були б в курсі, що нового появилося. А такі книжки, як невідомого Жовтоблакитного „Майбутній державний економічний і соціяльний лад України" одержали б належну оцінку і той, хто її купив, не зазнав би розчарування.

Критика на кожну книжку повинна появлятися негайно по виході її, а не так, як в деяких наших журналах — за два роки по видрукованню.

Коли візьмемо недільні видання американських газет, то подибуємо цілі сторінки або й окремі додатки зі списками та пропаґандою нових видань, враз з ціною і належною оцінкою кожної книжки.

Гуртова книгарня мала б видавати стало, наприклад раз на квартал, каталог усіх нових видань. Тоді усі провінціяльні книгарні були б в курсі справи, що вийшло, і могли б негайно спровадити, не чекаючи аж покупці будуть питати за котроюсь книжкою. Це вважаю, було б багато доцільніше, ніж анонсування поодиноких видань їх видавцями.

Я звичайно, запитую сталих покупців, як подобалася куплена у мене книжка.

Вважаю, що книгар мусить подавати видавництву думки читачів. А втім одно наше видавництво почулося тим ображене.

Щоб українська книгарня дала можливість для окромного прожитку нашого інтелігента — це ще далека ціль. Хоч-не-хоч мусить український книгар мати ще й іншу працю, яка б дала йому удержання, а продаж книжок дає більше моральне задоволення, ніж матеріяльну користь.

Нарікання на те, що українська книжка задорога — неслушні. Повна збірка творів В. Стефаника коштує $1.80. А що коштувала видана Українською Видавничою Спілкою у Львові в р. 1910 перша не повна збірка? Або підсовєтське, дуже „покусане" цензором? Поважні видання Видавництва „Червона Калина" у Львові не були дешевші від видань, які тут тепер появляються.

Коли ми не оздоровимо книгарської справи, то наслідки будуть дуже сумні.

Справа поширення української книжки повинна кожному з нас лежати на серці.

Не буде покупців на книжку, не буде видавців, не буде й письменників. Значить, не буде на еміґрації і української літератури.

Часопис „Свобода" повинен знаходитися в кожній українській хаті!

ХАРЧОВА КАТАСТРОФА В САТЕЛІТНИХ ДЕРЖАВАХ

У Букарешті відбувається тепер так званий фестиваль молоді світу. У запрошеннях, якими комуністи заохочували різні організації молоді до участи в тому ж фестивалі, сказано таке:

„Хоч румунські господарі роблять усе, що в їх силі, щоб задовольнити потреби гостей та дати їм усякі вигоди, однак було б добре, якби учасники з'їзду взяли з собою дещо з харчів, зокрема харчевих консерв, трохи мила, бритви, голки, нитки та інші речі до латання. Хоч румунські трудящі добилися блискучих успіхів у народному будівництві, все ж таки тяжко в Румунії купити чи дістати харчі, а також деякі предмети загального вжитку".

Стільки сказано в запрошенні. А молодь західніх країн, яка відбувала подорож залізницею до Румунії, отримала на кордоні між Угорщиною та Румунією продовольчі пакунки, в яких були овочі, сир, м'ясо і білий хліб.

Деякі з подорожуючих кидали з вагонів куски хліба босим селянським дітям, і вони з великої втіхи танцювали і ділили між собою окрушини хліба.

В Угорщині недавні зміни політики нового прем'єр-міністра Імре Надя свідчать про цілковите банкротство совєтських метод виробництва. Внаслідок того Надь був змушений пообіцяти деякі зміни, а зокрема посилити виробництво предметів загального вжитку. У Чехословаччині комуністичний уряд починаючи з прем'єр-міністра Запотоцького, а кінчаючи на малих шишках урядової ієрархії, постійно роблять тільки всякі обіцянки та признаються в помилках дотеперішньої політики.

УЧехословаччині населення відчуває брак хліба та цукру. І це в країні, яка колись була одним з найбільших експортерів цукру, а її зернові культури задовольняли не тільки потреби населення, але й становили значну позицію в експорті сільсько-господарських продуктів.

Ту саму картину можна побачити і в Польщі. Там також відчувається брак харчів і предметів загального вжитку. Польща, яка перед другою світовою війною була одним із головних продуцентів м'яса, яєць, картоплі і текстильних товарів, може тільки в дуже малій мірі задовольнити потреби свого населення. Про Східну Німеччину не доводиться й говорити, бо недавні заворушення найкраще свідчать про її положення.

Хоч про Болгарію не маємо багато даних, однак з оповідань утікачів, яким час до часу вдається перейти кордони до Туреччини, Греції або Югославії, виходить, що головною причиною їх утечі є саме брак харчів та інших продуктів.

Причиною всього того не є ні посухи, ні повені, ні землетруси. Причина — в насильній економічній політиці совєтського уряду, яку він нещадно веде, не зважаючи на жертви в людях. Насамперед совєтський уряд експльоатує всі сателітні країни, забираючи від них вироби тяжкої промисловости, товари загального вжитку і харчі, а за це платить дуже низькі ціни, або вимінює вивезені продукти на гіршої якости сировину і готові вироби.

Колективізація, яку комуністи хотіли були запровадити в сателітних країнах, не вдалася, бо багато з досвідчених селян або повтікало або за непослух радвладі вивезено на примусові роботи.

З другого боку, численні бюрократичні накази та інструкції, якими комуністичні володарі надаремно намагаються піднести продукцію, збільшити виробничі норми, а крім цього закликають до участи у політичних мітинґах, на яких голодні люди мають вислухувати довжелезні промови „добровільно" зголошуватись до участи в різних кампаніях і т. д. У таких умовинах всього того не видержав би не тільки звичайний смертельник, але навіть і людина з надприродною силою. І то навіть тоді, коли б у неї була добра воля виконувати накази свого хазяїна. Але кожному добре відомо, що цієї доброї волі немає, а навпаки її місце зайняла глибока і мовчазна ненависть до комуністичного режиму.

(„Голос Канади").

Д-р К. Кисілевський

НОВІ КНИЖКИ З УКРАЇНОЗНАВСТВА

Для середнього й вищого курсів українознавства надається книжка **В. Січинського „Пам'ятки української архітектури"** ч. 1. Филаделфія 1952 „Америка".

„Автор подав тут огляд мурованих будівель від ротонди з Херсону (Корсуня на Криму) починаючи, а на церкві св. Пантелеймона над Луквою коло Галича кінчаючи. Таким чином він описав дванадцять найкращих зразків української архітектури від 600 р. до 1200 р. На підставі дослідів він виводить, що первовзори українських мурованих церков мали форму рівнораменного хреста з головною банею на перехресті, яка підноситься вгору на високому підбаннику з високими вікнами і сферичним склепінням та спирається на чотирьох луках і чотирьох мармурових стовпах. Таким чином ця техніка давала всередині церкви багато простору, світла і піднімала людську думку до Творця всесвіту. Прийшовши на Україну з Сирії й Малої Азії через грецькі колонії над Чорним морем, вона вживалася в будівництві старокняжої доби.

Фундамент церкви Прсв. Богородиці або Десятинної, збудованої Володимиром Великим між 986-993 рр., зруйнованої під час нападу Батия 1240, виявляють центральність заложення, як і церква св. Софії в Києві (1017 р.), що збереглася досьогодні в перебудові митрополита Петра Могили та гетьмана Івана Мазепи. Золоті Ворота — символ могутности, Чернігівський Спас (1024-1031) — типовий для української архітектури, збережений у воєнній хуртовині, коли соборна церква Печерської Лаври, найцінніша пам'ятка XI. ст. (1073) знищена підставленою міною в 1941 р., церкви Видубецького манастиря, обернені на військові магазини, а Золотоверхий манастир з церквою св. Михайла (1108-1113) безпощадно зліквідований для будови Совнаркому (1934). Врешті горянська ротонда коло Ужгорода та церква св. Пантелеймона обернені на латинські костели в XV-XVI. ст.

Автор п'ятнує нищівну руку російської та большевицької адміністрації, що довела до загибелі дорогоцінні пам'ятки архітектури.

Його книжка викликає у читача глибокий пієтизм до нашої старовини. Шкода, що не знайшла тут місця славна катедральна церква Прсв. Богородиці в Галичі з половини XII. ст., якої фундаменти відкопав д-р. Я. Пастернак у 1936-9 рр.

Для середнього й вищого курсів надається **„Географія України"**, 2-ге доповнене видання **проф. Мирона Дольницького. Книгарня і Видавництво „Батьківщина" в Дітройті 1953.**

Це друге видання очищене від мовних і правописних помилок, що рябіли у першому виданні „Вернигори". Автор доповнив книжку новими статистичними та речовими даними. Тому це видання покращало й набрало актуальности. Прикметою книжки є чистий друк, відповідний для школярів. Натомість найбільшою недостачею її є брак найважніших ілюстрацій, брак загальної карти України та американських мір, бодай в дужках. А проте, книжка знайде на курсах вдячного читача, дарма, що деякі її частини аж пересадно докладні і не буде відповідного часу на вивчення їх.

Український декламатор для дітей та молоді. Зібрала С. Нагірна. Накладом Українського Народного Фонду. Н. Й. 1952. Окладинка П. Холодного. Ця книжечка має на меті внести в душу дитини й юнака гарячу любов до України й зберегти їх від духової порожнечі й бездейности та зробити носіями української культури. Авторка поставила домагання до дітвори й молоді вивчити напам'ять усі ці найкращі твори українських поетів (24+37). Таким чином вони можуть придбати великий духовий скарб, що буде їх багатством і окрасою на ціле життя.

Гарна мета, великі ідеали! Нам, педагогам, вони просвічують дорогу серед тьми, що залягає сучасне юне покоління. На жаль, маємо доступ тільки до частини його, а друга замкнулась від нашого ока китайським муром і вже збайдужніла до ідеалів, або зовсім не сприймає їх. Ця книжечка могла б зробити велике діло, якби її дорогоцінні зерна впали на добрий ґрунт. Але чи так воно буде?! Безперечно, деяка кількість дітвори й юнацтва, обдарована цією гарною збіркою, присяде над нею та вивчить те, що їй найбільше сподобається. Це будуть напевно ті, що живуть в місцевинах, далеких від центру іміґрації, що примушені життєвими умовинами тільки тужити за рідними поезіями. Але будуть також такі, що мають нагоду вивчити їх, а проте не скористають з того. Нам доводиться часто зазнавати розчарування! Наші діти у вільній країні не переймаються поезією, особливо патріотичною. Можливо, що наша каменярська праця змінить у майбутності це збайдужіння до величі, краси й мистецтва, до ритму і змісту нашої поезії. Дай то, Боже! У збірці застосовано малий (петитовий) друк, що для дитячих очей абсолютно не відповідний. У вірші Т. Шевченка (стор. 29) треба було пропустити частину від слів „Вридня..." до кінця. Вірш С. Руданського не збудує нічого. (стор. 36). У цілій збірці переважає лірика; а тим часом діти й юнацтво її не сприймають і не розуміють. Бракує хоч би маленького коментаря, особливо пояснення деяких слів і думок та дрібних життєписів. Адже не всі читачі будуть мати порадників.

Збірка віршів **Іванни Савицької „Серце"** робить добре враження. Вона вийшла в „Америці" у Филаделфії 1953 р. Авторка дала низку добрих віршів для дітей на День Матері й інші урочистості.

Марія Морачевська зілюструвала гарними заставками й кінцівками, що своїм примітивом підходять близько під смак дитини. Книжка від першого дня появи зробила велику прислугу в часі свят матері, закінчення шкільного року, патріотичних імпрез. Біда тільки, що з цього збірника вже не залишиться багато на майбутні урочистості, напр. свято Ольги, Першого Листопада, 22 січня, Крутів і т. д. А в цих святах серце повинно теж заважити! Треба б подумати над продовженням збірника!

З Листів до Редакції

Шановний Пане Редакторе!

В 1954 році минає 300 років від підписання гетьманом Богданом Хмельницьким Переяславського трактату з Москвою.

Думаю, що для нашої справи було б дуже корисно, якби була видана книга, присвячена цій справі, де було б описане все гноблення України Москвою.

Ми маємо дуже багато науковців, які б потрапили таку книгу написати, але вони, на маю думку, є народом мало ініціятивним і з пустими кишенями.

Дуже було б добре, якби така ініціятива вийшла від Народного Союзу.

Така книга видана мовами англійською, українською, московською і польською, могла б зробити дуже багато до піднесення національної свідомости багатьох малосвідомих людей. Це була б дуже вдячна справа видати таку епопею, як колись: „З дзеюв України" Вячеслава Липинського, або збірна праця в московській мові, здається, під назвою „Украинский народ в его прошлом и настоящем".

З поважанням

Іван Шпаківський.

Ню Йорк, 23 серпня 1953.

Від Редакції: Оскільки нам відомо, на тему Переяславського договору підготовляють праці деякі наші науковці, а зокрема проф. Яковлів і проф. Оглоблин. Ці праці незабаром мають вийти друком.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(За совєтською пресою)

Большевики відзначають цього року п'ятдесятиріччя комуністичної партії, і вся їхня преса присв'ячена цій події.

„З ТОБОЮ, ПАРТІЄ!"

Поет Любомир Дмитерко пише вірш, який починає такою строфою:

Наш перший крок і перший подих
В житті, в труді і в боротьбі,
Порив буремний,
Мужній подвиг
Належать,
Партіє, тобі!

Поет пише, що комуністична партія „завжди юна", але не згадує, як большевики вічно її відмолоджують, вистрілюючи старих комуністів або в інший спосіб винищуючи своїх найбільших провідників „як зрадників та ворогів народу".

„ИДЕМО ДО КОМУНІЗМУ"

„До комунізму йде" Катерина Чарнош, бориславська робітниця, яка пише, що „комуністична партія визволила трудящих нашої країни від капіталістичного гніту, забезпечила побудову соціялізму і веде тепер наш народ до комунізму". Але Чарнош знає, що комуністам замало самих тільки слів, тому вона згадує й про те, що „нафтовики Прикарпаття виконали свій плян на десять днів раніше і в липні працюють в рахунок серпня".

„НАТХНЕНІ ВЕЛИКИМИ ІДЕЯМИ"

Про те п'ятдесятиріччя комуністичної партії пишуть колгоспниці і колгоспники, професори, фабричні робітники, та представники всіх професій. Пише про це і відомий графік Василь Касіян, який свої думки надрукував під заголовком „Натхнені великими ідеями". „Для радянського художника немає вищого щастя і більшої чести, як відображати в своїй творчості величні ідеї Маркса, Енгельса, Леніна і Сталіна". Не забуває Касіян згадати і про те, що треба „розвивати прогресивні традиції передусім мистецтва великого російського народу та служити справі зміцнення дружби народів".

„ПОКІНЧИТИ З АРАКЧЕЄВСЬКИМ РЕЖИМОМ У НАУЦІ"

Про 50-річчя партії пише і віцепрезидент Академії наук УРСР М. Семененко. Він пише, що „наш народ визнає керівну і спрямовуючу роль великої комуністичної партії, яка веде його від перемоги до перемоги". Але пізніше Семененко сам собі протирічить, бо пише про те, що ця „керівна і спрямовуюча роля" партії не завжди була правильна. „Проведені з ініціятиви партії дискусії з питань філософії, політичної економії, мовознавства, біології, сприяли широкому обмінові думок серед учених, дали змогу покінчити з аракчеєвським режимом, що панував в окремих науках". Але Семененко не може того сказати, що і отой „аракчеєвський режим" вводила також комуністична партія, а пізніше сама за нього карала тих, що її слухали.

„ИСКРУ" З ЗАХОПЛЕННЯМ ЧИТАЛИ В ГАЛИЧИНІ"

„Радянська Україна" (з 31 липня) пише про філіял Центрального музею В. І. Леніна, який міститься в одному з кращих будинків Львова. Автор цієї кореспонденції пише про те, що комуністичний часопис „Искру", яка виходила тоді, коли 1903 року виникла партія большевиків, з захопленням читали в Галичині, і що вона мала великий вплив на робітників і студентів Львова". Тут таки автор добре пробрехався, бо того впливу зовсім не було в Галичині, його принесли аж комуністи на штиках своєї армії, яка окупувала західні українські землі. Але чи комуністам вперше приходиться писати неправду?

„СХІДНИЦЯ ПЕРЕТВОРИЛАСЬ У ВЕЛИКЕ СЕЛИЩЕ"

М. Ротін і І. Верьовкин пишуть довгий допис про село Східницю, що лежить на південь від Борислава, Дрогобицької области. Це досить велике село, його мешканці працювали в нафтовому промислі і жили досить заможно. Але большевики пишуть, що впродовж кількох років їхньої окупації Східниця збагатіла та розрослась. „За радянської влади Східниця перетворилась у велике селище міського типу. Замість колишніх убогих халупок з'явилися красиві будинки із світлими широкими вікнами. Вулиці селища нагадують красиві алеї саду". Все те було в цьому селі ще до приходу большевиків, бо Східниця мала навіть дерев'яні хідники, електричне освітлення та гарні доми. Але большевики мусять чимось хвалитися.

Степан Куропась

ШІКАГОВСЬКА ХРОНІКА

На Обласну Зустріч Пласту виїхав я в неділю 16 серпня до мальовничої околиці **стейту** Індіяна, недалеко міста Накс. Зустріч відбулася **на 600-акровім** мастку д-ра **Івана Смука**, де я вже був не **раз**. Зрештою, між пластунами в Шікаґо маю я багато **приятелів**, ну й обов'язок репортера „Свободи" змушує написати щось нового. В товаристві пластового венбора, „лісового чорта" Романа Мицика та пані Нагорняк і моєї родини, ми й не оглянулись, як переїхали 130 миль. На фармі сподівався я зустріти й дітройтських пластунів, та, на жаль, вони раннім ранком вже виїхали, бо дорога їм далека. З Дітройту зустрів ще інж. Щуровського і д-ра Бойчука, виконуючого обов'язки голови Пластової Старшини. Обидва вони в пластових уніформах, з відзнаками, нашитими і металевими, про значення яких я хотів був довідатися, але не мав відваги розпитувати.

На широкій поляні серед лісу стояли шатра й димілася ще вчорашня ватра. В лісі над рікою табір хлопців. Разом 160 хлопців і дівчат провели серед природи над Жовтими Водами (Слов Ріпер) двотижневу зустріч. З шікаговської пластової старшини зустрів станичного проф. Команицького, кошового проф. Антоновича, голову Пластприяту д-ра Лобачевського, таборового лікаря д-ра Крупку (голова 472 відділу УНС) і командантів таборів жіночого і мужеського панну Лобачевську і ст. пл. Пілецького. В товаристві останнього оглянув табір і ріку, якy бобри стараються загатити, підтинаючи дерева, що ростуть на березі. Коло сотні таких дерев „встоятись не мали сили" і впали під ударами бобрових зубів.

В суботу, при ватрі, були відзначені за працю для Пласту кошовий проф. Антонович і ст. пл. Пілецький нагородою 1-ої кляси. Нагороди 2-ої кляси одержали пластуни Богдан Неганів, Богдан Пігут і Ігор Білинський. За видиму і невидиму поміч для пластової станиці в Шікаґо відзначено ще пана Смук, дружину д-ра Івана Смука, в мастку якої відбулася Обласна Зустріч. Ігумен о. д-р Гавліч ЧСВВ відправив польову Службу Божу і виголосив проповідь.

Присмну зустріч мав з сивоголовим „Сірим Левом", проф. Левицьким. Оповідав мені про пластовий табір біля Боффало.

На прощання виголосив промову мґр. Рак і Сірий Лев. Знаменною промовою шановний професор, що все життя присвятив Пластові, попращав дітей і пригадав їм про їх обов'язки. Не хотілося з того затишного місця, в якому віїті цього року т р і ю м ф у в а в Український Плас.

„**Гюмен Івентс**", тижневий часопис, видаваний у Вашінґтоні, дав мені до прочитання мій американський приятель. Прочитай собі там промову проф. Добрянського, — сказав він. І дійсно, в газеті на 4-ох сторінках вміщена стаття проф. Добрянського, яка статистично розбирає Совєтський Союз на різні національності, що є „відосередніми силами Совєтів". Назва статті „Ди Совєт Сентріфюдж". Намаґнігесі хочу ствердити, що завдяки праці УКК прийшов час, коли американці самі поширюють правду про Україну. Звичайно досі бувало так, що ми ширили літературу серед американців, а не вони серед нас.

Літня спека припинила повінь академій, національних свят, свят різних відомих і невідомих героїв і т. п. Треба було аж 100° гарячі, щоб спам'ятали людей у видуманьому різних імпрез.

Маса української інтелігенції в нашому місті нічим не цікавиться. В організаціях працюють ті самі одиниці, ті самі влаштовують імпрези, складають національний даток, вступають до Союзів, передплачують пресу і т. п. Я завдав собі трохи труду, щоб перевірити, що є причиною такого стану. Статистично воно виглядає так: на кожних 100 людей 25 відсотків, бо перешкоджає їм вік і здоров'я, 10 з них не цікавляться народним життям чи політикою, бо вони є поетами, науковці або люди, які відходять від політики, щоб написати феноменальні твори для оздоровлення українських відносин. П'ять відсотків махнуло на все рукою, мовлявь, шкода труду й часу; вісім відсотків не знають, що то жити громадським життям, хоч і хочуть; шість відсотків не мають часу або родинні обставини їх не пускають з хати, а 46 відсотків або 46 інтеліґентних людей з дипломатами і без них не хочуть брати участи в українському житті аж поки особиді національстичні партії, себто мельниківці з бандерівцями, не погодяться.

Таке вигідне становище зайняла більшість українських інеліґентів в Шікаґо. Як довго вони будуть чекати, замість допомагати погодити обидві сторони — невідомо, як рівнож невідомо, чого багато з них спасали своє грішне тіло в Европі і перли до Америки вичікувати чуда в українському життю?

Українські професіоналісти і бизнесмени багатіють. Нові люди не лише через незнання мови (бо за гроші і німий купить), а тому, що вишколені кооперацією в гаслі „свій до свого" — патронують своїх. З ухваленням нового еміґраційного закону ті, кого нова іміґрація збагатила, повинні підписати якнайбільше нових афідевітів для нових іміґрантів, щоб не вийшло так, як минулого разу, коли то тягар афідевітів лежав на кількох одиницях, що не „з бизнесу", а з патріотизму робили те, що робили. Це нікого не повинно ображати, бо це — зовсім розумно і логічно!

Американська жертвенність на різні філянтропійні цілі в Шікаґо зменшилася за перше півріччя цього року на 5 мільйонів. Це хіба є і поясненням того, чому й українська жертвенність змаліла.

Бракує 15,000 вчителів на 1953/54 шкільний рік в публічних школах Шікаґа. Немає нізвідки припливу і нема надії на поліпшення, бо мулярі і столярі заробляють у два рази більше як учителі. Отже, чого мучитися в школі, набуваючи фах, який не є вдячним.

Бібліотеку і архів розбудовується у нас за почином пластової станиці. В розмові з людьми, які збирають для бібліотеки книжки, часописи та знимки, виходить, що акція йде несподівано добре. Наші люди заховали в себе „унікати" українських видань з краю і поза ним. Ініціятори справи розуміють так: зі смертю старих іміґрантів підуть на смітник або до печі маса українських видань. Настане „палення книжок", яке можна задержати заснуванням бібліотеки. Як вас відвідають добрі люди з „шапінґ-беґом", дайте їм, все, що маєте і що варто зберегти для історії наступних поколінь.

Свято Українського Моря. — це нова імпреза, яку цього року дають у нас перший раз спільно Пластова Станиця Шікаґо, Хлоп'ячий Кіш і Гуртки Морських Пластунів „Нептуни". В проклямації Свята „закликається українське громадянство прийти в неділю 30 серпня до Шопен Школи, щоб задемонструвати розуміння ваги свого рідного Чорного моря в минувшині і в майбутньому.

Всякі балачки про те, щоб наші люди здержувалися з купном домів, не видержують критики. Доми не падуть в ціні, бо є на них попит, є гроші і збут. Статистика показує, що в Шікаґо за перше півріччя 1953 р. оборот т. зв. ріл-естейтом збільшився супроти минулого року на 28%.

„Сторє оф Юкрейн", новий совєтський фільм, можна було бачити в Шікаґо в „Сінема Театрі" минулого тижня. Виготовлений на експорт і виставлений для здобуття прихильної публічної опінії для Совєтів, фільм, безперечно, своє дійне. Добре підібраними уривками з українських історичних творів Гулака, Гоголя, Левицького, з додатком музичних творів Лисенка, Кропивницького, й інших — фільм представляє совєтський „рай", де артисти живуть як у Бога за дверима. Добре підхоплена українська природа, символічно навесні, де серед квітів по вишневих садках живому „безжурний" народ, що живе в танку і пісні на світі немає рівного. Для задокументовання, що Україна любить „старшого брата", сфабриковано сцену, в якій українські дівчата просять діда москаля розказувати їм байки! Іронією є також сцена, в якій на чолі сотні козаків Тарас Бульба веде своїх синів на Січ, а вершники — хоружі заквітчані прапорами з серпом і молотом.

Спад партизанського руху в Колюмбії

Богота, Колюмбія. — Внутрішня війна в Колюмбії, що внесла заколот у життя країни й спричинила великі спустошення, наближується до свого кінця. Цьому особливо допомагають заклики до партизанів піддатися урядовим відділам, при чому партизанам приобіцяно повну амнестію. З проголошеної амнестії насамперед користають тисячі цивільного населення, що пов'язавшись з партизанами, покинули свої оселі й пішли у дикі нетрі, де купчились партизанські відділи. Проте поважна частина цивільного населення деяких провінцій ще не вірить обіцянкам уряду ген. Густаво Р. Пінілля й залишається серед повстанців, хоч й не бере участи в збройній боротьбі. Першій транспорт амнестованих в 100 осіб, військовими вантажними автами, вже відіслано до їхніх домів в провінції Бояка й їхній щасливий поворот заохотив багатьох інших зголоситись до урядових установ **чи військ. Рівнож** військові відділи партизанів, що ще нараховують 20,000, тепер частинне складають зброю. Уряд турбується прохарчуванням десятків тисяч населення, поскільки, за побіжними підрахунками, 50,-000 населення за останні три роки залишили добровільно свої доми або були до того змушені воєнними діями. Одночасно уряд опрацьовує пляни відбудови знищеної країни, насамперед тисячів спалених мешкальних будинків. Особливо постраждали мастки так званих ліберальів, які виявились прихильниками повстанців й які тисячами, під час невдач партизанського руху, рятувалися втечею до Венесуелі. Тепер вже понад 7,000 втікачів вернулись з Венесуелі до батьківщини. На підставі масового повороту втікачів і партизанів до нормального життя, уряд надіється швидкого замирення країни, що уможливить мирне будівництво, зокрема здійснювання широко задуманих праць реґуляції рік.

У Франції заломився комуністичний страйк

Париж. — Комуністична робітнича юнія була примушена видати заклик до своїх членів, щоб вони вернулися до праці. На це вплинуло заломання страйку серед самих комуністів, що самовільно вертались до праці після того, як повернулись до неї члени юній католицької і соціялістичної. Частинний страйк триває ще тільки при доставі електричного струму й газу, але на щоденному житті мешканців це вже дошкульно не відбивається. Правда, французькі часописи не виключають нової поворотної хвилі страйків, якщо уряд Ляніеля не виконає своїх обіцянок і не переведе дійсно підвишки мінімальної стопи робітників, головно низько платних.

З французької в'язниці випущено на волю 5-ох чільних комуністів, у тому числі генерального секретаря комуністичної робітничої юнії й головного редактора комуністичного часопису „Юманіте". Всі вони були заарештовані 10 жовтня м. р. під час кривавих вуличних демонстрацій у Парижі і залишаються під закидом участи у змові проти існуючого державного ладу і влади. Понад 2 тисячі комуністів внесло петиції про звільнення їх. Слідство проти них ведеться далі.

БЕЗПЕРЕБІЙНИЙ ЛЕТ В-38 ЧЕРЕЗ ПАЦИФІК

Вашінґтон. — Летунські сили повідомляють, що кілька американських бомбовиків В-36 відбувають безперебійні вишкільні лети понад Тихим океаном до берегів Далекого Сходу. Про прибуття цих бомбовиків на Далекий Схід повідомив шеф штабу летунства генерал Натан Ф. Твайнінґ. „Понадокеанські лети американських бомбовиків — це частина летунської американської політики, щоб затримати глибальну рухливість ЗДА", — заявив представник американського летунства.

● Іден, англійський міністер закордонних справ, прибув із дружиною приватною яхтою до Сицилії. Його здоров'я по відпочинковій характер після кількох важких операцій.

● Грецька королівська пара, король Павло і його дружина Фредерика, прибудуть до ЗДА 28 жовтня ц. р. у відвідини, на запрошення президента Айзенгавера.

● Німецький католицький єпископ Ольберт вернувся до Гайдельберґу із Китаю, де його були арештували і ув'язнили китайські комуністи.

ГОСТІ В СОЮЗІВЦІ

(які приїхали від 5-го серпня ц. р.).

Іван Гусар з родиною, Вестфілд, Н. Дж.; Павло Жуковський, Гор Гіл, Н. Дж.; Оксана Колодій з Джерзі Сити; Павло Марко з родиною, Бронкс; Вол. Ковальчук з Ню Бритен, Конн.; Роман Поритко, Ню Йорк; Іван Дерещ, Ню Йорк; Іван Шараник, Вайтстон, Н. Й.; Марія і Петро Гарматій, Григор Гарматій, з Филаделфії; Михайло і Іванна Пізнак, Ню Йорк; Іван Бобецький з дружиною, Ню Йорк; Василь Комар, Бруклин; Микола Понеділок, Ню Йорк; Кульчицький Микола з дружиною, Филаделфія; В. і Н. Починок, Ню Йорк; Роман Слободян, Елизабет; Андрій Полийчак, Елизабет; Мирон Мосора з родиною Ньюарк; Петро Постолюк, Джерзі Сити; Микола Сінцьо, Ню Бритен; Степан Навроцький, Ню Йорк; Михайло Яхвяк з дружиною, Азбури, Н. Й.; Петро Тепер з дружиною, Світфілд; Іван Матулис з дружиною, Филаделфія; Василь Пилипів, Филаделфія; Іван Мельничук, Филаделфія; Степан Фенюк з дружиною, Дітройт; інж. Орест Гладкий, Бруклин; Ів. Кокольський з дружиною, Меточин; Филип Бобецький з родиною, Ню Йорк; Мартин Солонинка, Е. Солонинка з дружиною, Бейон, Н. Дж.; Володимир Ковальчук, Ню Бритен; Ілія Гузар, Ню Йорк; Вілям Слободян, Филаделфія; Роман і Ольга Кузак, Пасейк; Петро Німировський, Іван Бакович, Семен Костів, Гелен Бакович з Ню Йорку; Стеля Остров, Бронкс; інж. Роман Рогожа з дружиною, Бруклин, Н. Й.; д-р Леонід Романовський з дружиною, Сінсінаті, О.; мґр. Іван Костюк, Трентон; д-р Роман Осінчук з дружиною, Ню Йорк; Іван Тимів, Бруклин; Я. Довган, Монтреал; А. Недільський і Н. Недільська, Филаделфія; мґр. Петро і Таїсса Богданські, Ірвінґтон; В. Ліскович, Ньюарк; Вол. Козіцький з дружиною, Бронкс; інж. Юрій Артемишин, Ньюарк; проф. д-р Роман Смаль-Стоцький, Ґілван, Віс.; д-р Климентій Рогозинський, Ню Йорк; д-р Семен Демидчук, Марія, Иосип, Олена, Бруклин; М. А. Лостовецька, Бруклин; Надія Свідер, Бруклин; Петро Кучма, Ню Йорк; інж. Лев Гречаник з дружиною, Албани; Мирон і Іванна Бучак, Шенектеди, Н. Й.; Марія Угорчак, Мейвуд, Н. Дж.; Г. Л. Середа, Ню Йорк; Марія Папроцька, Ню Йорк; проф. д-р Осип Андрушків, Ірвінґтон, Н. Дж.; Михайло Мінський з дружиною, Бруклин; Іва Федів Джерзі Сити, Н. Дж.; Ірина Савчак, Клівленд; Кость Варварів з дружиною, Ню Йорк; Ярослав Січинський з дружиною, Ню Йорк; Степан Ревак, Сан Франсіско; Іван Барабаш з дружиною, Шікаґо; Н. Дідух, Вол. Герасименко з дружиною, Алентави, Па.; В. і Н. Карп'як, Филаделфія.

Читайте українські книжки й газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

ТАРЗАН, ч. 3136. На воєнному шляху.

Три дні маршували ютенги під проводом Тарзана... — Село леопардолюдей — повідомив Тарзан — недалеко. Ми будемо тут таборувати цю ніч і досвітком нападемо. Але над ранком виявилося, що Люпо зник. — Це боягуз — презирливо висловив Орандо загальну думку. — Він утік із-за страху. — Чекайте тут, поки я не вернуся — повчав Тарзан. — Я піду наперед і визначу положення села леопардолюдей.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1953 Р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано нові Відділи УНС з осідками у нище наведених місцевинах, означені ось такими черговими числами: ч. 490 в Ірвінгтон, Н. Дж., ч. 491 у Монтреаль, Квіб., Канада та ч. 492 в Оттаві, Онт., Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 8. Костевич Михайло.
В. 13. Маседко Ольга.
В. 14. Сопинська Минодора Г.
В. 21. Вич Анна.
В. 27. Заклинський Зиновій, Анна; Литавнов Петро, Мандюк Олена, Турянський Іван В., Фотуйма Іван.
В. 33. Валацький Богдан, Бойчук Петро, Коляда Євгенія, Ніна.
В. 38. Емперор Павлина.
В. 41. Віловус Олена.
В. 42. Прокопів Іван.
В. 51. Глиновська Євгенія.
В. 59. Взовий Осип.
В. 75. Шептак Михайло И.
В. 81. Воднарук Марія
В. 84. Поздан Тома И.
В. 102. Стецура Ірина.
В. 106. Парищук Стефанія.
В. 113. Ярчак Іван В.
В. 115. Гнес Олекса.
В. 119. Матлак Ірина, Прохницький Іван, Анна; Стахура Патриція
В. 120. Гула Степан, Кичан Франко.
В. 127. Воднар Дмитро, Чуйко Павло.
В. 135. Клим Павлина.
В. 155. Науменко Кузьма, Фіона.
В. 158. Саламаха Анна.
В. 164. Риман Єлисавета.
В. 173. Мітчел Марія А.
В. 181. Лубинський Степан.
В. 183. Місьонг Пилип.
В. 186. Юрша Аллен.
В. 189. Леськів Іван, Мартинович Ярослав.
В. 191. Колодій Люіза.
В. 200. Міллер Юрій І.
В. 208. Драган Розалія.
В. 217. Гриняк Федір, Тамара; Гринчишин Василь, Курман Олександер.
В. 221. Нагаїв Іван.
В. 223. Дрозд Петро.
В. 230. Вріяч Степан, Васько Пилип.
В. 238. Шевелов (Шерех) Юрій Я.
В. 240. Кулик Михайло, Пигуляк Сильвестер, Райца Петро.
В. 242. Гаргай Юрій.
В. 259. Гізовський Володимир.
В. 274. Дарко Катерина.
В. 277. Луцький Григорій.
В. 286. Челяк Юрій.
В. 287. Профета Олена, Цьолко Марія, Надія М.
В. 288. Загвовський Володимир, Саврук Іван.
В. 291. Миргородський Григорій.
В. 292. Вілинський Зенон, Марія; Свистун Іван, Надія.
В. 295. Мотрович Анна.
В. 299. Коваль Дорота.
В. 304. Слотюк Ольга, Яремко Дмитро.
В. 307. Варицька Марія.
В. 309. Кінаш Гералдина Ф.
В. 312. Віленька Олена.
В. 320. Марковський Адам Ц.
В. 327. Душенчук Василь.
В. 336. Борисенко Григорій, Ніна; Гриб Микола, Марія; Плуйко Борис.
В. 341. Турус Віра.
В. 352. Комар Іван.
В. 359. Мерош Микола.
В. 361. Караба Іван.
В. 365. Гулик Шарльота.
В. 367. Гетман Петро.
В. 369. Пітс Василь.
В. 370. Юречко Василь.
В. 372. Ярема Юрій.
В. 374. Скапріаська Гертруда.
В. 379. Гнитка Иосип, Горбаль Федір, Криса Федір, Марія; Людчак Федір, Марія; Мельник Василь, Юстина; Мулик Катерина, Панас Деннис, Павлина; Пилипів Іван, Семенець Василь, Павлина.
В. 385. Кравець Тетяна.
В. 389. Черненко Люіза.
В. 397. Криволап Микола, Кузмяк Володимир.
В. 402. Литвин Григорій.
В. 406. Бекедж Іванна А.
В. 417. Мостович Надія, Придаткевич Лідія.
В. 423. Бойчук Талайко, Марія; Буцерка Стефанія, Ваврик Иосип, Катерина; Кузмяк Андрій, Марія; Медицький Антін, Олена; Савчак Василь, Садовська Валентина, Сидило Іван, Михайло, Уляна; Шидловський Ілля, Валентина.
В. 429. Шпак Катерина.
В. 430. Мельничук Мирослав.
В. 432. Кривовіс Остап, Степан.
В. 437. Яріш Степан.
В. 441. Лютий Ярослав, Мерко Самійло, Сливка Василь.
В. 445. Лобай Данило, Мельниківський Петро.
В. 457. Греблюк Федір, Катерина; Мацьків Тиміш, Навроцький Юрій, Христина; Салдан Степан, Свитуха Гнат, Севців Олександра.
В. 458. Гуторів Борис, Марія.
В. 460. Горіх Ігор, Наталія; Деревляний Микола, Деркач Анна, Сорока Ірина.
В. 477. Пішак Антонина.
В. 480. Омельченко Ліна.
В. 481. Древинга Иосип, Анна.
В. 483. Струж Євстахій, Олена.
В. 488. Бригідир Иосип.
В. 489. Швейк Михайло.
В. 490. Кушнір Дмитро, Марія; Маскалій Павло, Таця М.; Пасічник Євгенія, Чорномаз Олена, Яценти Іванна.
В. 491. Бородайко Любомир, Ірина; Доманчук Антін, Михальчук Галина, Прімак Юрій, Свитуха Павлина, Снігур Богдан, Марія; Чехут Ярослав, Шафранський Юрій, Марія.
В. 492. Віда Костянтин И., д-р Волянський Богдан, Лащук Катерина, Мушка Володимир, Ірина; Петровська Іванна, Пук Павло, Марія; Розділький Богдан, Савченко Гнат, Чалий Тетяна.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Льойд Фреалія, Старвецький Лев А.*
В. 40. Вовк Дмитро, Марія.
В. 43. Бабій Агафія.
В. 54. Мілянський Сильвестер, Віра.
В. 106. Гавриш Василь, Анна; Питель Петро, Марія.
В. 115. Босий Микола, Анастазія; Клюс Степан,* Марія; Стригун Володимир.
В. 121. Оленюх Петро.
В. 123. Ватюк Антін, Скоць Юрій.*
В. 127. Івахів Михайло, Марія; Ховайло Иосип, Уляна.
В. 155. Рекуляк Володимир, Гізела.
В. 183. Іваншин Петро.
В. 189. Майкович Павло.
В. 194. Деметрій Іван.*
В. 204. Василькевич Дмитро, Євгенія; Кибало Іван 2.*
В. 219. Ландяк Василь,* Анна.
В. 221. Вулило Михайло, Кондратюк Семен, Лідія; Лозинський Григорій, Попко Василь, Еріка.
В. 234. Макара Володимир.
В. 287. Каша Анна, Клапко Василь А.*
В. 288. Дячун Андрій.
В. 302. Вахур Юрій.
В. 345. Костюк Олександра.
В. 361. Галущинська Юстина.
В. 371. Стецкович Марія.
В. 385 Вдовичин Юрій, Стефанія.
В. 402. Вінич Віктор.
В. 423. Посацький Данило, Анна.
В. 430. Рубель Ярослав.
В. 461. Паук Галина.
В. 445. Радчук Венямин,* Михайло.*
В. 455. Стефанів Гнат, Наталія.
В. 465. Лісний Василь,* Паславський Степан,* Чубей Анна, Шевчук Степан.*
В. 473. Топольницький Ярослав,* Анна.
В. 485. Кузминський Володимир В. Г.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Чапельський Роман Н.
В. 45. Білецький Іван,* Максимів Михайло.*
В. 94. Коссель Дарія, Лаба Григорій, Роман*; Тухлінович Панько, Марія.
В. 114. Николс Микола В.
В. 121. Щук Катерина.
В. 146. Гаврилюк Тома.
В. 161. Антошик Катерина.
В. 166. Миц Микола, Розалія.
В. 175. Іванчук Іван В.*
В. 204. Удич Яків.
В. 217. Вілоус Михайло, Михайлина.
В. 266. Саврас Софія.
В. 283. Гаврішків Григорій.
В. 292. Брезінська Надія, Коваль Михайло.*
В. 341. Бучак Степан,* Феня; Масний Андрій, Павло,* Степан,* Текля 2, Теодозія.
В. 353. Кацло Михайло.
В. 361. Лавро Василь.
В. 370. Долішний Василь, Анна; Пиварчук Марія, Стела.
В. 413. Ландяк Василь.
В. 418. Волянюк Захар.*
В. 430. Літинський Богдан.
В. 432. Козанчин Іван,* Паук Галина.
В. 437. Гоголюк Володимир, Наталія.
В. 458. Дзява Микола.*
В. 491. Балабан Василь, Плавич Галина, Прімак-Демченко Наталія, Шеметило Антонина.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 105. Владика Іван.*
В. 220. Сахно Михайло.*
В. 221. д-р Дачишин Іван.
В. 286. Челяк Федір Т.*
В. 397. Іваницький Степан, Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ СТАРИЙ РІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА НОВИЙ:

В. 221. Куньо Катерина.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 8. Безанюк Володимир, Антонина.
В. 9. Вачинська Юлія.
В. 27. Панчак Іван.*
В. 42. Лакота Іван, Ольга.
В. 69. Ярош Марта.
В. 76. Іваненко Григорій.
В. 85. Зенчак Марія.
В. 95. Ворута Юрій.
В. 102. Трач Пилип, Тетяна.
В. 106. д-р Вітковський Антін, Орися.
В. 114. Межирицький Микола, Єлисавета.
В. 116. Мицик Орест,* Оксана, Роман, Романа.
В. 117. Скальська Марія, Суський Михайло.*
В. 125. Мала Мирослава.
В. 127. Мудрий Михайло.
В. 142. Кацюпський Петро.*
В. 158. Велко Василь.
В. 163. Кляскин Иосип,* Хитрук Іван.
В. 167. Чернявський Микола.
В. 189. Боднар Михайло, Калита Михайло, Щерба Олександер,* Ангелина, Ірина.
В. 194. Гоцуляк Степан, Демків Іван, Куліш Сидір, Петрук Анна.
В. 204. Спожарський Михайло,* Тесля Іван.
В. 217. Держило Олена.
В. 219. Гаґліярдо Олена, Куржинська Анна, Пригода Павло,* Савка Катерина, Старицький Антін 2, Шуран Ілля.
В. 221. Бойко Василь, Олександра; Гавриш Михайло, Гонтарський Кузьма, Марія; Гриняк Марія, Черчич Іван, Олена.
В. 226. Змієвський Григорій, Ідушкевич Василь, Катерина.
В. 230. Гаврилко Василь.
В. 231. Кулик Юрій.*
В. 233. Врублівський Осип С. 2, Утриско Євген М.
В. 238. Шульга Антонина.
В. 291. Цогла Федір.*
В. 334. Телеш Андрій, Ольга.
В. 342. Скоципць Михайло.*
В. 361. Баранецький Володимир І., Христина І.; Возняк Василь, Ксеня; Дмитрів Василь І.* Максимів Степан 2, Сус Іван.
В. 361. Шишка Семен, Іванна; Яриковський Іван, Марія.
В. 365. Стаппин Максим.*
В. 367. Тищенко Микола, Анна.
В. 371. Кордуба Антонина, Підгірний Микола, Чорненький Семен, Шлистун Яків.
В. 397. Воробйов Степан, Стром Іван.*
В. 408. Лода Тиміш.
В. 423. Аніків Кирило,* Анастазія; Вродський Дмитро, Дениса; Вусель Іван,* Валентина; Врублевський Пилип, Віра ст., Віра мол., Тамара; Грабович Іван,* Юлія; Ігнатюк Микола, Марія; Коринецька Марія, Лоско Максим, Євгенія, Іван; Походенко Іван, Анна; Решетар Микола,* Турянський Іван,* Марія.
В. 430. д-р Лемішка Андрій.
В. 432. Вігун Степан, Анна; Брацюк Федір,* Воробець Михайло,* Геник-Березовський Роман, Загребельний Михайло 2, Павлина, Заяць Ольга, Жатко Степан,* Єлисавета; Жигар Осип,* Ільницький Степан,* Ксьондзик Павло,* Анна; Кутт Федір Е.* 2, Кушнір Петро,* Лялюк Богдан И., Мицик Модест,* Олена 2; Мітчелс Григорій,* Франя; Недошитко Василь,* Попович Василь * 2, Шалаган Євген И.,* Шнайдер Дмитро,* Марія.
В. 436. Паньків Андрій, Судук Степан.
В. 439. Федорчук Іван.*
В. 441. Гелаш Іван В.* Костик Петро.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Опалінський Михайло.*
В. 25. Чапельський Роман Н.
В. 42. Змога Олекса.
В. 83. Лавро Василь.
В. 90. Максимів Михайло.*
В. 96. Рудик Володимир.*
В. 103. о. Писар Евстахій.
В. 115. Стригун Володимир.
В. 143. Коссель Дарія.
В. 163. Миц Микола, Розалія.
В. 182. Литвин Микола.
В. 183. Іванчук Іван В.*
В. 191. Стереб Федір, Анна.
В. 221. Табенська Стефанія.
В. 232. Карабінос Юлія, Моррісон Олена, Рак Софія.
В. 257. Гаврилюк Тома.
В. 266. Гоголюк Володимир, Наталія; Захарків Олекса, Ірина; Новосядло Марія, Семків Зиновій, Прокіп, Анастазія.
В. 276. Антошик Катерина.
В. 292. Водниренко Павло, Велигорський Євген.*
В. 327. Гайдукевич Богдан,* Іван, Тетяна; Кісілевич Федір, Анна.
В. 330. Вурлака Юрій, Анна.
В. 341. Врезінська Надія.
В. 345. Андрієвський Борис.
В. 356. Гошуляк Михайло, Анна; Шведюк Параскева.
В. 361. Удич Яків.
В. 371. Калинич Олена, Стецiв Андрій.
В. 388. Перетятко Лідія.
В. 432. Масний Андрій, Степан,* Теодозія.
В. 437. д-р Сим Іванна.
В. 439. Іщеркес Степан.
В. 446. Шуль Иосип.
В. 457. Валабан Василь, Плавич Галина, Прімак-Демченко Наталія, Шеметило Антонина.
В. 461. Паук Галина.
В. 466. Федик Василь.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 50. Мандро Петро.
В. 59. Ріффон Данило.*
В. 81. Семенюк Петро.*
В. 91. Козак Іван мол.*
В. 114. Чупровська Мотря.
В. 123. Волощук Іван.*
В. 137. Вакерт Анна.
В. 156. Пердак Марія.
В. 164. Кирилич Іван.*
В. 176. Василів Іван.
В. 179. Гресько Василь.*
В. 189. Ваглай Люба.
В. 211. Гузар Катерина, Демкович Олена.
В. 233. Стойко Оксана М.
В. 234. Кобран Софія.
В. 253. Калесник Марія.
В. 276. Роман Володимир Р.*
В. 277. Лащук Борис.
В. 288. Мартиник Андрій.*
В. 296. Беднарчук Наталія.
В. 350. Серафин Василь, Олена.
В. 355. Солоничний Іван.*
В. 361. Витязь Василь, Герцик Богдан.*
В. 283. Де Грацiо Анна.
В. 432. Шелестовський Роман, Іванна.
В. 434. Кобилюк Олена А.
В. 436. Кузик Іван.*
В. 445. Розенс Антонина.
В. 473. Побігушка Володимир.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 77. Яремцьо Євстахій, Ксеня.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 33. Скоципець Олена.
В. 37. Огар Катерина, Процак Марія, Федчишин Марія.
В. 87. Максимик Марія.
В. 167. Ванкей Ольга, Завойська Анна, Рощіпка Григорій.*
В. 220. Земеська Марія.
В. 221. Канюк Михайло, Оленець Андрій.
В. 234. Рудницький Федір.
В. 361. Гаймер Катерина.
В. 380. Мартин Лукія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 130. Мазурик Іванна М., Марків Иосип, Олник Дорота.
В. 200. Лин Марія.
В. 483. Кравицький Володимир.*

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 4. Павчак Вікторія.
В. 8. Ващин Михайло.*
В. 11. Цапар Антін.
В. 27. Нападієвич Юрій.
В. 32. Омачель Володимир.
В. 56. Кабала Іван,* Пуцило Михайло.
В. 83. Васараб Єва.
В. 90. Івашкович Юрій.
В. 96. Вулій Петро.
В. 120. Лаврик Григорій.
В. 142. Остапчук Петро 2.
В. 146. Заяць Андрій.
В. 161. Гомзяк Наталія.
В. 164. Слович Люіс.*
В. 168. Возан Андрій.
В. 175. Перожак Степан.
В. 200. Харишин Дмитро.
В. 217. Петрів Анастазія.
В. 221. Рипан Марія.
В. 229. Розелюк Пелагія.
В. 239. Матишин Дмитро.
В. 253. Пукіш Макар.
В. 254. Кохановська Катерина.
В. 270. Салюк Михайло.
В. 274. Сухар Михайло.*
В. 294. Гузар Микола.
В. 296. Кіляр Петро.
В. 312. Дацко Іван.
В. 318. Тухтій Євдокія.
В. 324. Павлівський Василь, Яцишин Гаврило.
В. 342. Савчак Іван.
В. 352. Пацановський Іван.
В. 370. Козачок Василь.*
В. 372. Дуцилович Данило.
В. 378. Панчишин Пилип.
В. 421. Прокопець Иосип.*
В. 459. Чорносій Вінкентій.
В. 480. Когут Василь.*

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1953 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	49,537
В місяці липні 1953 р. прийнято нових	199
В місяці липні 1953 р. прийнято наново	68
В місяці липні 1953 р. прийнято з переступ. листами	48
В місяці липні 1953 р. прийнято з інших кляс обезпеч	6
В місяці липні 1953 р. прийнято зі старого роду обезп.	1
Разом	49,859
В місяці липні 1953 р. суспендовано	167
В місяці липні 1953 р. відійшли з переступ. листами	61
В місяці липні 1953 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	6
В місяці липні 1953 р. відійшли до нового роду обезп.	1
В місяці липні 1953 р. відійшли зо зворотом у готівці	33
В місяці липні 1953 р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяці липні 1953 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	5
В місяці липні 1953 р. відійшли на виплачене обезпеч.	14
В місяці липні 1953 померли	42
Разом	331
З кінцем місяця липня 1953 р. в У.Н.Союзі було дорослих членів	49,528

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	5
В клясі 1 на $ 500	61
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	137
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	428
В клясі 2-1000 на $1000	278
В клясі 2-1500 на $1500	5
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	6,618
В клясі 3-1000 на $1000	5,052
В клясі 3-1500 на $1500	68
В клясі 3-2000 на $2000	57
В клясі 3-2500 на $2500	8
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,860
В клясі 4-1000 на $1000	2,499
В клясі 4-1500 на $1500	61
В клясі 4-2000 на $2000	45
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давніх членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	134
В клясі 5- 500 на $ 500	3,012
В клясі 5- 750 на $ 750	427
В клясі 5-1000 на $1000	6,618
В клясі 5-1500 на $1500	164
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	5,049
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,473
В клясі 6-1500 на $1500	45
В клясі 6-2000 на $2000	23
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	57

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів.

В клясі 21- 500 на $ 500	1,983
В клясі 21-1000 на $1000	699
В клясі 21-1500 на $1500	15
В клясі 21-2000 на $2000	8
В клясі 21-2500 на $2500	1

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років.

В клясі 22- 500 на $ 500	2,149
В клясі 22-1000 на $1000	1,588
В клясі 22-1500 на $1500	18
В клясі 22-2000 на $2000	20
В клясі 22-2500 на $2500	6
В клясі 22-3000 на $3000	5
В клясі 22-3500 на $3500	1
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	1

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя.

В клясі 23- 500 на $ 500	172
В клясі 23-1000 на $1000	68
В клясі 23-1500 на $1500	2
В клясі 23-2000 на $2000	8
В клясі 23-2500 на $2500	1
В клясі 23-3000 на $3000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років.

В клясі 24- 500 на $ 500	2,031
В клясі 24-1000 на $1000	1,134
В клясі 24-1500 на $1500	14
В клясі 24-2000 на $2000	21
В клясі 24-2500 на $2500	5
В клясі 24-3000 на $3000	2
В клясі 24-3500 на $3500	4
В клясі 24-5000 на $5000	1

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя.

В клясі 25- 500 на $ 500	179
В клясі 25-1000 на $1000	94
В клясі 25-1500 на $1500	2
В клясі 25-2000 на $2000	6
В клясі 25-2500 на $2500	1
В клясі 25-3000 на $3000	1
В клясі 25-3500 на $3500	2
В клясі 25-5000 на $5000	1
Разом	49,528

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Ховка Іван И. мол.
В. 11. Волощук Федір Д., Ярослав.
В. 27. Заклинська Люба, Ярослава.
В. 33. Коляда Валентина.
В. 38. Баран Зузанна Є.
В. 42. Вілоґан Лорейн.
В. 49. Петраш Даяна.
В. 52. Грибик Тома Ф.
В. 57. Лесняк Іван М., Назар Володимир Е., Михайло Д.
В. 59. Взовий Анна.
В. 65. Кампанеллі Ґері П.
В. 76. Миськів Марія.
В. 92. Повелл Михайло М.
В. 94. Галицький Володимир, Ломака Василь І., Марітчак Олександер Р., Стасик Євген.
В. 102. Водразка Ненсі Р., Коцюмбас Олена.
В. 105. Мречко Іван.
В. 106. Котик Анна М.
В. 119. Застаний Роберт А., Прохницький Ярослав.
В. 120. Дорош Донна М.
В. 125. Чорномаз Доналд, Мирон, Христал.
В. 127. Цілник Соня, Осьмак Дарія М.
В. 132. Куницький Григорій И.
В. 140. Балоґ Варвара М., Коваль Юдита А., Тим Олена Л.
В. 155. Черепаня Ґералд І.
В. 158. Бернацький Иосип.
В. 178. Шопяк Марта С.
В. 191. Жовнір Леся.
В. 204. Глинський Юрій, Дусаненко Христина І.
В. 206. Саваір Донна И.
В. 208. Ричер Сандра І.
В. 215. Коський Василь М.
В. 217. Вутлер Ґері Т.
В. 218. Корецький Михайло мол.
В. 221. Дачишин Романа, Комар Дорота К., Цебрій Ярослава.
В. 230. Тимс Марія И.
В. 236. Скерпон Иосип М.
В. 240. Паньків Орест А., Роман.
В. 263. Зарічний Данило М. 2.
В. 266. Кривулич Володимир, Семчук Роман.
В. 276. Коваль Олена М.
В. 277. Заяць Роман М., Зенчак Ірина Ст.
В. 290. Врайт Карін Л.
В. 292. Свистун Ярослав.
В. 295. Котович Донна М., Каролина И.
В. 313. Ватерс Меліта, Зазворський Дарліна А., Тома В.
В. 320. Головей Христина М., Мармаш Марко В.
В. 325. Недокус Володимир В., Перун Розалія М.
В. 327. Липинський Орися, Роман.
В. 334. Вакут Михайло В.
В. 336. Борисенко Євген, Неоніля; Карпинська Сандра Л., Колодка Марія С., Плуйко Оксана, Степанек Шерала Н., Фостер Іванна А.
В. 347. Ріггін Василь П. 2-ий.
В. 361. Даннлюк Варвара К.
В. 367. Стасів Степан Ф.
В. 379. Головський Іван, Ольга, Петро; Людчак Ірина, Мельник Марія, Ярослав; Панас Ірина, Иосип.
В. 385. Кравець Юрій П.
В. 389. Черненко Сандра Дж.
В. 397. Добош Ярослав.
В. 423. Бойчук Мирослав, Михайло, Ярослав; Буцерка Марія, Михайло; Кузмяк Євген, Ірина, Надія; Лазорів Надія, Садовський Антонина, Володислав; Шидловський Генадій, Юрій.
В. 427. Вачинський Давид, Мартинюк Олена, Юліянна.
В. 430. Гнатюк Андрій, Богдан, Юрій; Зелінська Христина.
В. 438. Савчук Иосипа А.
В. 441. Стеблинська Люба Н.
В. 445. Юрко Джеррі П.
В. 457. Навроцька Ірина.
В. 460. Боровський Володимир Д., Петро А., Розалія М.; Деревляний Андрій, Марія Дж., Патриція А., Стелла М.; Джус Володимир І., Роберт; Дутчак Володимир, Зиновія; Горіх Богданна, Любов, Павло, Юрій; Сорока Петро.
В. 464. Максимишин Мирослав, Ярослава; МекНайт Ірина А., Мишивода Нестор.
В. 481. Дрвинґа Єва С.
В. 482. Кравчишин Варвара Л., Єлисавета, Патриція І., Юдита Є.
В. 490. Бучак Василь М., Муррей Василь Г. мол., Реаґан Дарія И., Михайло Д.; Яцентий Марта А.
В. 491. Балабан Олександра, Бородайко Іванна, Долгий Ольга І., Михальчук Олег, Пендюк Наталія, Снігур Лідія, Олександер.
В. 492. Волянська Лярисса, Лідія; Кассіян Олена, Лащук Софія, Мушка Тетяна, Пласкач Ігор, Катерина, Роман; Пук Катерина, Наталія; Решітник Михайло, Олександер, Петро; Савченко Євгенія, Лукія; Симко Богодар Я., Борис Я., Марія В., Юрій О.; Чалий Наталія.
В. 10. Глива Василь, Кнеттель Беверлі Л., Шарон Л.
В. 42. Лакота Дмитро, Олександер.
В. 96. Десик Кетлін А.
В. 98. Литвак Маріянна.
В. 114. Межирицький Леся, Петро.
В. 125. Малий Іларіон.
В. 127. Вакерт Гаролд Дж. мол.
В. 167. Черняєвський Фердинанд.
В. 219. Вобко Володимир П., Вінцковський Роберт мол., Гаґліярдо Леонард, Старицький Антін Ю., Володимир О., Мирон И.
В. 221. Войко Уляна М., Дачишин Романа, Чернич Іван.
В. 226. Зміевський Іроїда, Олександер, Юрій.
В. 230. Пашкевич Иосип Ю.
В. 231. Кулик Іван, Литвинець Марія.
В. 334. Телеш Валентина, Віра.
В. 361. Баранецький Адріян А., Микола Г., Чвіль Василь, Шишка Михайло, Ольга, Петро.
В. 369. Антонишин Роза-Марія.
В. 380. Гриник Василь, Марія.
В. 394. Кузмик Іван.
В. 419. Смерек Іван, Михайло, Федір.
В. 421. Моултроп Силвія.
В. 423. Вусель Віктор, Люба, Микола; Врублевський Анатоль, Ігнатюк Володимир.
В. 432. Вайко Іван В., Ольга Е., Ярослав; Бульчак Марія, Геник-Березовський Андрій М., Степан В.; Загребельна Люба В., Ксьондзик Марія Л. Л., Мицик Тарас Р., Недошитко Люба О., Томків Анна П., Чубей Патриція Е.
В. 445. Горбаль Корнелія, Ярослава.
В. 455. Стефанів Віра.
В. 473. Ґенґало Едвард В., Топольницький Омелян, Роман.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 40. Вовк Марія.
В. 90. Шуманський Іван.
В. 106. Гавриш Марія, Питель Павло.
В. 115. Босай Марія, Стригун Ігор, Оксана.
В. 121. Оленюх Юрій Ст.
В. 125. Кот Иосипа А.
В. 127. Івахів Орест, Роман; Ховайло Модест, Олександер.
В. 155. Рекуляк Зенон.
В. 204. Деметрій Лорейн, Роберт І.; Кибало Іван М., Ірина А., Тома Г.
В. 217. Вілоус Петро, Ярослав.
В. 221. Кондратюк Галина, Попко Ірина, Микола.
В. 361. Пелех Маркіян.
В. 385. Вдовичин Іван І., Лавсон Василь Я., Ґералдина Л., Дженис К., Тодд Ст., Тома Д., Яковлина А.
В. 430. Вонторський Орест.
В. 432. Шелестовська Віра.
В. 461. Паук Романна.
В. 469. Дрозд Роналд.
В. 474. Гриґлевич Іван М., Непшій Анна, Марія.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 121. Щук Юлія М.
В. 341. Масний Євген А. 2, Олександра Ю.
В. 361. Лавро Анна.
В. 418. Волянюк Ярослав.
В. 427. Пятка Леся І., Надія.
В. 432. Паук Романна Н.
В. 437. Гололюк Любомира.
В. 458. Гриґлевич Іван М.
В. 491. Прімак Юрій.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 117. Ровенко Володимир.
В. 125. Кот Иосипа А.
В. 194. Шуган Юрій.
В. 309. Лучишин Катерина, Юлія.
В. 397. Іваницький Мирослав.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 8. Безанюк Зенон, Марія.
В. 9. Вачинський Володимир, Леонард, Михайло, Розалія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 83. Лавро Анна.
В. 115. Стригун Ігор, Оксана.
В. 182. Литвин Віра.
В. 191. Стереб Богдан.
В. 266. Гоголюк Любомира, Новосядло Петро.
В. 330. Вурлака Галина, Михайло.
В. 356. Гошуляк Дарія, Іванна, Михайло.
В. 432. Масний Євген А., Олександра Ю.
В. 437. Макух Надія.
В. 439. Пятка Леся І., Надія.
В. 446. Шуль Людмила О.
В. 457. Прімак Юрій.
В. 461. Паук Романна Н.
В. 474. ГриҐлевич Іван М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 21. Вич Анна.
В. 41. Вілоус Олена.
В. 51. Глиновська Євгенія.
В. 119. Стахура Патриція.
В. 135. Клим Павлина.
В. 173. Мітчелл Марія А.
В. 186. Юрша Аллен.
В. 223. Дрозд Петро.
В. 230. Васько Пилип.
В. 242. Гаргай Юрій.
В. 259. Гізьовський Володимир.
В. 274. Дерко Катерина.
В. 286. Челяк Юрій.
В. 299. Коваль Дорота.
В. 309. Кінаш Ґералдина.
В. 312. Вілецька Олена.
В. 352. Комар Іван.
В. 365. Гулик Шарльота.
В. 369. Пиц Василь.
В. 372. Ярема Юрій.
В. 406. Векедж Іванна А.
В. 429. Шпак Катерина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 90. Шуманський Іван.
В. 144. Ковальчик Анна.
В. 164. Гнилянська Анастазія.
В. 219. Ландяк Єлисавета Б.
В. 321. Вілаш Володимир І., Иосип М., Яким А.
В. 327. Керич Володимир.
В. 380. Саврон Маріянна Т.
В. 397. Фостик Володимир мол., Іванна.
В. 432. Шелестовська Віра К.
В. 445. Зарицький Мирон.
В. 474. Непшій Анна, Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 140. Когут Анастазія.
В. 204. Грабовський Володимир, Дмитро.
В. 219. Соколовський Маріян.
В. 361. Зборовська Стефанія 2.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 374. Сімонетті Франко И.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1953 р. було в У.Н.С. дітей членів	19,775
В місяці липні 1953 р. прийнято нових	178
В місяці липні 1953 р. прийнято наново	39
В місяці липні 1953 р. прийнято з переступ. листами.	12
В місяці липні 1953 р. прийнято з інших кляс обезпеч	6
Разом	20,010
В місяці липні 1953 р. суспендовано	76
В місяці липні 1953 р. відійшли з переступ. листами.	24
В місяці липні 1953 р. відійшли до старших чл. У.Н.С.	22
В місяці липні 1953 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	6
В місяці липні 1953 р. відійшли зі зворотом у готівці	15
В місяці липні 1953 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	6
В місяці липні 1953 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці липні 1953 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці липні 1953 померли	1
Разом	150
З кінцем місяця липня 1953 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	19,860

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
ДМИТРО ГАЛИЧИН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС.:
ОСИП ЛИСОГІР
3275 — 46th St., Astoria, L. I., N. Y.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДС.:
ГЕНОВЕФА З.-ЖЕРЕВНЯК
645 Reed Avenue, ... Akron 1, Ohio

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
РОМАН СЛОВОДЯН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

ДМИТРО КАПТУЛА
33 S. Hancock St., McAdoo, Pa.
СТЕПАН КУРОПАСЬ
3301 N. Newland St., Chicago 34, Ill.
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК
1 Craik Ave., Kingsway, Toronto 18, Ont., Canada.
ВОЛОДИМИР КОССАР
150 Eugene St., Norwood, Man., Canada
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІВЗЕЙ
4651 Braden Ave., Detroit 10, Mich.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ДМИТРО ШМАГАЛА
4037 Riveredge Rd., Cleveland 11, O.
ІВАН РОМАНИШИН
15 — 38th St., Irvington, N. J.
Д-р ІВАН ВАСИЛЕНКО
567 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ
23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467 Woonsocket, R. I.
ПЕТРО КУЧМА
95 East 7th St., New York 3, N. Y.
ВОЛОДИМИР ДІДИК
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.
МИКОЛА ДАВИСКИВА
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.
ТАРАС ШПІКУЛА
5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill.
ОЛЕНА ШТОГРИН
4753 N. Hutchinson St., Phila 41, Pa.
АННА ВАСИЛЬОВСЬКА
636 N. St. Louis Ave., Chicago, Ill.
ВАСИЛЬ ГУСАР
291 Hudson Ave., Rochester 5, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власнім домі під ч.:
81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Поштова адреса У. Н. Союзу:
P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 4-1016.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ій на $ 500	3,154
В клясі 2-ій на $ 400	752
В клясі 3-ій на $ 100	2,081
В клясі 4Р на $ 250	183
В клясі 4Р на $ 500	3,925
В клясі 4 Рна $1000	1,688
В клясі 5Е на $ 250	304
В клясі 5Е на $ 500	4,595
В клясі 5Е на $1000	1,619
В клясі 6С на $ 500	998
В клясі 6С на $1000	561
Разом	19,860

З кінцем місяця липня 1953 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених ... 69,388

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за липень 1953 р., суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1953 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСІЄРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1953 Р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	250.66
2	225.60
3	291.78
4	66.84
5	620.91
6	108.23
7	266.61
8	464.27
9*	446.55
10	169.56
11	185.90
12*	106.86
13	243.16
15*	86.61
16	75.20
17	74.61
18	67.56
19	12.53
20	804.30
21	328.14
22	208.94
23	100.29
24	97.00
25	355.12
26	31.43
27	280.36
28	199.58
29	230.60
30	90.56
31	151.08
32	30.55
33	313.99
34	23.40
36	241.84
37	314.88
38	485.06
39	880.60
40	50.34
41	45.21
42	484.96
43	51.69
44	134.68
45	596.78
46	178.13
47	95.96
48	58.85
49	204.14
50	242.35
51	66.65
52	128.89
53	275.58
54	172.02
55	174.57
56	174.00
57	621.34
59	507.49
60	59.99
61*	85.44
62	251.98
63	466.46
64	228.00
65	183.89
66	130.50
67	255.88
68*	83.26
69	291.41
70	419.42
71	150.46
72	62.85
73	161.12
74*	168.39
75	337.79
76	575.80
77	86.18
78	455.69
79	19.95
80	122.00
81	231.10
82	61.50
83	437.42
84	196.21
85	298.64
86	230.47
87	154.29
89	54.18
90	293.63
91	329.69
92	29.09
94*	2,854.30
95	41.80
96	492.70
97	233.57
98	154.96
99*	185.15
100	178.93
101	33.34
102	1,627.36
103	144.25
104	308.08
105*	835.00
106	1,356.35
107	152.89
108	121.05
109	170.13
110*	10.21
111	53.45
112	543.95
113	103.08
114*	203.32
115*	333.52
116	170.96
117	362.66
118	125.79
119	130.88
120	468.72
121	343.40
122	46.27
123	189.10
124	140.43
125	448.72
126	103.03
127	1,202.54
128	100.78
129	26.79
130	888.30
131	44.55
132	134.09
133	383.67
134	112.80
135	49.28
137	337.02
138	98.47
139	125.54
140	133.00
141*	225.11
142	320.62
143	445.90
144	90.89
145	248.74
146	379.83
147	634.30
148	72.95
149	152.13
150	273.92
151*	349.99
154	43.23
155	742.14
156	407.28
157	23.55
158	907.09
159	79.41
160	103.17
161	500.32
162	167.50
163	464.66
164	292.62
165	116.30
166	60.05
167	169.10
168	257.44
169	50.94
170	378.74
171	197.97
172	82.98
173	199.15
174	19.87
175	811.20
176	651.45
177	276.37
178	346.92
179	370.43
180	172.68

Відділ	Заплатив
181	160.39
182	281.34
183*	363.43
184	169.65
185	56.38
186	84.56
187	96.56
188	28.31
189	667.07
190	43.09
191	269.83
192	406.15
193	47.36
194*	825.31
195	29.43
196	61.01
197	26.19
198	18.54
199	57.58
200	453.65
201	40.81
203*	111.52
204	2,133.91
205	38.08
206	841.02
207	127.84
208	31.30
209	40.81
210	140.65
211	328.32
212	83.36
213	379.89
214	131.02
215	67.82
216	14.08
217	866.18
218	285.97
219*	664.91
220	691.10
221*	5,564.21
222	116.68
223	392.53
224	104.31
225	14.72
226	75.84
227	69.59
228	64.52
229	245.60
230	905.26
231	14.70
232	84.64
233*	423.36
234	427.59
235	185.55
236	222.50
237	305.27
238	639.99
240*	1,276.51
242	223.00
243	84.30
244	28.07
245	324.40
246	93.90
247*	691.02
248	114.02
249	34.95
250	11.49
251*	378.79
252	299.62
253	280.95
254	490.63
255	70.62
256	131.15
257*	171.42
258	26.09
259	424.73
260	18.65
261	51.81
262	102.10
263	45.84
264	141.42
265	52.90
266*	1,378.63
267	153.01
268	377.99
269	20.84
270	507.43
271	292.72
273	30.88
274	426.02
275	131.52
276	617.66
278	25.73
279	32.79
280	185.04
281	438.07
282	31.78
283	369.02
284*	204.67
285	24.58
286	109.85
287	658.55
288	438.97
289	103.27
290	155.01
291	559.77
292	1,877.09
293	439.18
294	34.18
295	367.63
296	737.02
297	23.35
298	151.53
299	145.97
300	155.00
301	274.03
302	43.75
303*	179.43
304	569.94
305	203.74
306	91.12
307	171.84
308	127.54
309	40.74
310	163.82
311	13.96
312	105.06
313	36.16
314	14.26
315	30.98
316	671.94
317	136.41
318	137.84
319	177.90
320	479.86
321	177.06
322	142.10
323	176.34
324	467.21
325	849.52
326	106.72
327	330.96
328	74.96
329*	43.41
330	237.79
331	134.77
332	80.28
333	123.66
334	794.98
335	60.00
336	742.54
337	117.36
338	245.07
339	156.31
340	14.81
342	455.45
343	329.20
344	102.66
345*	354.46
347	231.70
348*	430.57
349	80.42
350	379.86
351	129.61
352	224.25
353	195.82
354	92.34
355	134.44
356*	441.30
357	58.82
358*	273.98
359*	69.78

Відділ	Заплатив
361	3,129.45
362*	141.22
363	149.29
364	849.86
365	50.98
366*	40.04
367	1,292.75
368*	136.20
369	291.27
370	498.45
371	450.20
372	244.38
373	116.90
374	238.42
375	518.85
376	73.52
377	27.22
378*	26.26
379	2,052.37
380	144.28
381	33.20
382	25.43
383	336.08
384	78.14
385	519.23
386	121.64
387	49.14
388	492.75
389*	209.77
390*	280.51
391	32.03
392	15.27
393	62.18
394	64.12
395	81.71
396	82.52
397	376.47
398	26.94
399	42.64
400	113.05
401	59.50
402*	115.58
403	174.84
404	41.40
405	68.80
406	298.92
407*	97.02
408	29.69
409	69.53
410	14.74
411	27.20
412	101.29
413	187.50
414	511.99
415	53.69
416	6.64
417	3.82
418	98.44
419*	132.96
421	71.41
422	44.79
423*	839.85

Відділ	Заплатив
424	10.78
425*	20.34
426	62.08
427	369.86
428	20.34
429	34.47
430	825.70
431	47.09
432*	2,447.31
433	152.34
435	76.46
436	181.60
437	325.90
438	110.43
439*	360.12
440*	7.15
441	399.66
442*	66.38
443*	27.46
445	476.06
446	113.57
447	4.92
448	61.56
449	58.82
450	8.76
451	92.49
452	146.87
453	7.25
454	8.70
455	242.30
456*	307.09
457	653.34
458	293.96
459*	268.79
460	137.50
461	150.49
462	51.94
463*	52.57
464	281.95
465*	205.84
466	95.02
467	29.56
468*	136.72
469*	138.97
471	167.00
472*	238.38
473*	1,121.33
474	159.64
475*	108.63
476	219.65
477	270.79
478*	103.33
479	29.56
480	40.07
481	162.35
482	81.61
483	245.86
484	450.45
485	137.84
486	21.93
487	194.96
488	69.29

Разом від членів обезпечених в нових родах обезпечення $127,984.25

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	216	9.43
3	2.42	221*	3.76
28	4.21	226	.83
30	7.09	230	2.22
33	4.64	234	13.67
37	13.70	237	2.88
39	23.31	243	5.29
65	12.79	245	1.06
70	5.07	274	1.49
83	2.86	275	12.35
90	4.40	278	1.15
101	3.04	286	23.14
102	13.32	292	17.10
106	3.40	305	3.91
108	3.78	316	1.41
112	4.11	321	3.93
117	4.86	335	3.70
125	2.66	336	8.73
127	3.37	342	6.10
133	8.46	358*	3.24
139	2.55	361	2.68
143	7.67	367	3.71
147	24.11	370	5.41
151*	7.06	384	15.13
170	5.34	388	5.28
185	5.66	426	1.38
206	2.65	482	1.53
209	2.82		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч.	$ 350.36
Разом з місячних вкладок від членів	$128,334.61
Відсотки від бондів	29,338.36
Відсотки від морґеджів	3,275.96
Відсотки від членських позичок	944.93
Відсотки з банків	61.16
Чинш від реальностей	3,585.88
Приходи друкарні і книгарні	13,526.08
Зворот позички до народного фонду	61.55
Вкладки від членів на Захист „Союзівку"	216.40
Надвишка при сплаченні бондів	1.02
Зворот виплаченої нагороди відділовим секретарям з мол. деп. до адміністраційного фонду старших членів	4,364.90
З переносу федерального податку за помічні сили	626.00
З переносу стейтового податку за помічні сили	34.95
З переносу резерви за переписаних членів мол. деп. до старших членів	568.50
З переносу резерви за переписаних членів до нових родів обезпеч.	347.25
З переносу інших фондів молодеч. деп. до стар. членів	10.65
Сплати бондів	33,256.75
Сплати морґеджів	4,413.34
Сплати членських позичок	4,541.48

Сирітські части по бл. п.:

Відділ:

240. Багрійчук Теофіль ... 500.00

РОЗХІД:

Разом $228,009.75

Виплати посмертних запомог по бл. п.

Відділ:	
4. Павчак Вікторія	$ 1,000.00
5. Гаврилець Петро	1,000.00
11. Цапар Антін	1,000.00
27. Нападевич Юрій	500.00
37. Адух Анна	750.00
43. Малинчак Петро	1,000.00
44. Крайник Михайло	1,000.00
53. Гнатів Лев	1,000.00
56. Пуціло Михайло	500.00
76. Станімір Ілія	500.00
79. Мисик Марія	1,000.00
83. Басараб Ева	500.00
90. Максимів Василь	1,000.00
94. Седляр Василь	1,000.00
120. Лаврик Григорій	500.00
142. Маройка Іван	1,000.00
142. Остапчук Петро (Т-500)	500.00
142 Остапчук Петро(Р-1000)	1,000.00
161. Гомзяк Наталія	1,000.00
168. Важан Андрій	500.00
187. Вічимишин Іван	1,000.00
197. Пристай Франко	1,000.00
200. Жатковський Стах	1,000.00
217. Петрів Настя	500.00
221. Ждан Анна	500.00
229. Роселюк Пелягія	1,000.00
240. Вагрійчук Теофіль	1,000.00
243. Парійчук Євген	1,000.00
251. Цьобан Йосиф	1,000.00
253. Пукіш Макар	250.00
254. Кохановська Катерина	500.00
270. Салюк Михайло	1,000.00
274. Сухар Михайло	500.00
284. Тирпак Юлія	1,000.00
296. Кіляр Петро	1,000.00
312. Дацко Іван	1,000.00
324. Яцишин Гавриїл	750.00
326. Колодій Никола	1,500.00
342. Савчак Іван	1,000.00
352. Пацановскі Іван	500.00
372. Дуцилович Данило	500.00
378. Панчишин Филип	500.00
384. Чайка Захарій	500.00
391. Сидор Василь	500.00
477. Лех Параскевія	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	2,080.00
Грошеві звороти	3,097.53
Виплати на реальностях, податок, вода, паливо і тп.	975.53
Дивіденда для принятого наново члена	1.60
Перенос резерви за переписаних членів	347.25
Зворот вкладок з посмертного фонду	5.50

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Відділ:

342. Бобенчик Василь ... 108.34

Виплати з фонду Захисту-Сиротинця:

Податок, асекурація і інші виплати на реальностях ... 1,402.27

Виплати з фонду народного:

Український Вільний Університет	500.00
Україна під Совєтами	561.00
Українська Енциклопедія	100.00

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ	
7. Нестор Йосиф	25.00
22. Попель Олекса	30.00
45. Лежняк Марія	25.00
52. Шевчук Андрій	35.00
59. Кузів Василь	35.00
65. Василевич Анна	25.00
67. Клянцко Анна	25.00
67. Суптельна Юлія	25.00
78. Супранович Матій	35.00
83. Оприско Євгенія	25.00
90. Гирич Василь	35.00
90. Феляк Теодор	35.00
90. Амброз Филип	35.00
90. Лупацій Марія	25.00
96. Німець Микита	35.00
99. Зінковська Наталія	35.00
100. Клиса Юстина	25.00
103. Магеровський Павло	35.00
104. Антопорович Алекс.	25.00
121. Яворський Стефан	35.00
123. Волошин Анна	25.00
130. Сенковський Федор	35.00
139. Болехівський Мих.	35.00
146. Андрушків Анна	25.00
155. Яричевська Ксеня	25.00
155. Макар Марія	25.00
159. Голдич Гелина	25.00
160. Біловус Петро	35.00
161. Фірич Іван	35.00
164. Рудий Анна	25.00
176. Дудик Василь	35.00
176. Несевич Іван	35.00
177. Філіпс Неті	25.00
185. Телех Марія	50.00
204. Рудик Захар	35.00
204. Щигол Яків	35.00
206. Схаб Параска	25.00
206. Виспянська Катерина	25.00
207. Пасічник Филип	50.00
213. Павликович Евдокія	25.00
218. Вітишин Константин	40.00
219. Озга Петро	35.00
221. Бойко Павло	35.00
221. Сітарська Юлія	25.00
223. Паславський Михайло	35.00
230. Хорос Михайло	30.00
230. Семкович Михайло	30.00
235. Гвоздь Семен	30.00
235. Копина Дмитро	30.00
237. Забитко Григорій	35.00
237. Косенюк Михайло	35.00
242. Оленич Ева	25.00
242. Москалик Катерина	25.00
259. Ментус Семен	40.00
259. Скородинський Еміл.	35.00
259. Волошин Е. Стефанія	25.00
265. Мартинюк Михайло	35.00
266. Шийка Антін	35.00
270. Косоновський Мих.	35.00
270. Кулич Анна	25.00
276. Цилюх Стефан	35.00
287. о. Профета Дмитро	35.00
289. Дронь В. Михайло	25.00
292. Бродяк Василь	50.00
292. Михайлюк Іван	20.00
305. Томко Марія	25.00
308. Гансен Анна	25.00
323. Ребар І. Марія	25.00
336. Іляночко Теодор	35.00
338. Варан Іван	25.00
338. Крупяник Іван	35.00
342. Волянська Гелина	25.00
342. Дацько Франко	35.00
352. Мелько Анна	25.00
352. Яворська Фені	25.00
361. Лушпинський Тома	35.00
367. Сорохтей Катерина	25.00
368. Остапюк Богдан	25.00
371. Колішка Дмитро	35.00
379. Ціхоцький Людвик	25.00
379. Герман Анастазія	25.00
382. Москалик Анна	25.00
383. Пухта Василь	30.00
383. Вовк Марія	25.00
383. Клюсь Анна	25.00
385. Мандзей Микола	35.00
406. Данилюк А. Лев	25.00
406. Спольский Іван	35.00
406. Угриновська Гелина	25.00
406. Вуняк Василь	35.00
407. Бодиар Марія	25.00
427. Поспех Параскевія	25.00
427. Віда Стефан	75.00
429. Детвелейлер Мілдред	25.00
429. Шпак Іван	35.00
436. Ропчак Віллям	25.00
458. о. Подольський Мир.	100.00
483. Кузьо Марія	25.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Нагорода відділовим секретарям за 2. квартал 1953 р.	21,492.39
Виплати друкарні і книгарні	13,612.14
„Свобода" за орган	5,400.00
Платня помічних сил	3,144.78
Платня головного уряду	1,250.01
За опікунчу обслугу над бондами	669.88
Кошти подорожі організаторів	637.65
Кошти подорожі і репрезентації	628.89
Федеральний податок за помічні сили	619.95
Чинш за офіси	625.00
Винайм машин для зладження виказів (IBM)	521.50
Нагороди організаторам за нових членів	481.25
Стейтовий податок за помічні сили	342.90
Оголошення	315.00
Канцелярійні прибори	245.65
Виплати на пошту	196.42
Лікарі за нових членів	154.00
Прибори для зладження виказів	110.67
Телефон	92.40
Направи і чищення машин	85.00
Фотографічні знимки членських аплікацій	58.83
Асекураційні журнали	11.25
Стейти за дозволи (лайсенси)	6.00
Вода	4.50

Інвестиції готівки:

Інвестовано в реальностях	48,054.81
Позички членам	1,479.93
Разом	$148,674.82

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем червня 1953 року осталася	$163,914.60
Прихід за липень	228,009.75
Разом	$391,924.35
Розхід за липень	148,674.82
Готівка з кінцем липня 1953 р., остається	$243,249.53

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 243,249.53
Морґеджі	580,783.84
Бонди	11,415,011.54
Позички членам	317,588.41
Реальности	363,206.96
Друкарня	10,543.79
Разом	$12,930,384.07

Стан довжний:

Посмертний фонд	$12,165,590.78
Адміністрац. фонд	164,026.77
Конвенційний фонд	74,576.36
Запомоговий фонд	207,807.92
Народний фонд	16,705.41
Посмертний фонд старого роду обезп.	71,390.59
Резервовий фонд	17,772.85
Сирітський фонд	97,702.95
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	110,073.91
Фонд Захисту-Сирот.	4,736.53
Разом	$12,930,384.07

Р. Слободян, гол. касир.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	36.39
2	16.41
3	96.82
5	49.30
6	23.36
7	41.77
8	40.47
9*	22.76
10	32.66
11	44.46
12*	48.68
13	129.76
16	15.34
17	10.81
18	5.53
19	4.79
20	83.67
21	119.86
22	22.40
23	35.35
24	4.47
25	68.86
26	1.35
27	19.77
28	10.60
29	9.05
30	11.61
32	.25
33	92.15
34	3.71
36	41.16
37	30.05
38	284.46
39	162.93
40	9.89
41	.68
42	124.03
44	2.84
45	160.24
46	82.12
47	28.45
48	17.55
49	66.55
50	49.83
51	44.04
52	54.70
53	114.69
54	40.00
55	42.96
56	38.96
57	188.99
59	146.99
60	10.02
61*	36.01
62	47.72
63	207.75
64	21.74
65	41.25
66	14.62
67	4.93
68*	20.55
69	48.07
70	84.84
71	47.31
72	1.19
73	21.23
74*	14.72
75	150.49
76	91.45
77	10.80
78	8.95
79	1.43
80	17.85
81	68.40
82	4.18
83	100.03
84	82.98
85	31.55
86	22.64
87	25.18
89	.93
90	10.38
91	24.16
92	5.49
94*	720.81
95	.45
96	156.11
97	9.45
98	18.16
99	68.08
100	58.05
102	226.70
103	41.01
104	43.60
105*	248.28
106	208.67
107	22.55

Відділ	Заплатив
108	1.22
109	13.22
110*	5.59
111	1.58
112	115.09
114*	44.99
115*	25.45
116	54.20
117	59.77
118	105.50
119	17.65
120	21.94
121	8.52
122	13.52
123	15.56
124	6.04
125	237.24
126	6.66
127	125.05
128	60.40
130	230.25
132	25.94
133	42.51
134	10.09
135	1.28
137	28.00
138	15.00
139	15.92
140	34.12
141*	65.13
142	167.59
143	18.50
144	32.33
145	78.95
146	76.85
147	46.05
148	2.48
149	55.95
150	107.17
151*	64.40
154	5.53
155	145.03
156	104.06
157	21.50
158	66.45
159	2.78
160	9.38
161	60.64
163	158.15
164	105.40
165	25.83
167	80.36
168	219.08
170	104.50
171	181.36
172	5.17
173	37.55
174	.45
175	102.95
176	75.24
177	146.02
178	28.33
179	47.96
180	20.84
181	3.85
182	25.98
183*	429.45
184	36.11
185	9.93
186	7.53
187	10.00
188	2.25
189	138.61
190	7.04
191	60.98
192	101.96
193	.25
194*	272.33
196	11.22
198	.25
199	20.23
200	151.49
201	1.45
203*	51.15
204	856.16
205	.45
206	145.71
207	4.50
208	9.80
210	33.40
211	66.51
212	8.38
213	69.52
215	74.21
216	3.91
217	196.74
218	92.73

Відділ	Заплатив
219*	192.92
220	141.71
221*	1,353.05
222	5.71
223	46.60
224	23.14
225	.93
226	.15
227	2.71
228	.68
229	8.84
230	114.69
232	11.64
233*	104.76
234	173.58
235	18.11
236	52.10
237	81.13
238	191.59
240*	565.37
242	27.89
243	15.36
244	3.48
245	86.38
246	3.72
247	113.84
248	11.65
250	1.35
251*	78.00
252	67.62
253	4.83
254	125.78
255	5.33
256	43.57
257*	24.68
258	.80
259	31.69
260	8.81
261	4.67
262	19.85
263	4.22
264	16.98
265	13.54
266	218.88
267	15.24
268	54.46
269	2.02
270	59.03
271	96.29
273	8.19
274	92.10
275	26.12
276	48.20
277	307.32
279	2.35
280	3.15
281	189.07
282	7.34
283	62.62
284	6.61
286	28.89
287	107.17
288	27.91
289	82.17
290	38.04
291	67.46
292	427.24
293	116.79
295	143.82
296	84.89
297	1.54
298	8.59
299	16.98
300	6.68
301	175.41
303*	5.34
304	166.59
305	54.52
306	31.86
307	80.96
308	16.49
309	10.35
310	26.51
311	1.35
312	21.87
313	47.01
314	12.25
316	287.07
317	23.29
318	26.85
319	21.82
320	81.86
321	69.18
322	14.68
323	13.99
324	45.17
325	337.67
326	23.49
327	64.70
328	46.26
329*	5.10
330	72.01
331	39.85
332	2.25
333	7.47
334	79.70
335	1.30
336	219.98
337	49.87
338	88.22
339	20.88
342	82.36
343	85.31
344	9.05
345*	102.63
347	44.92
348*	132.66
349	13.55
350	87.76
351	10.39

Відділ	Заплатив
352	27.88
353	56.71
355	39.97
356*	207.47
357	8.12
358*	97.52
359*	.90
361	1,167.84
362*	59.82
363	4.05
364	206.29
365	3.78
366*	1.80
367	307.21
368*	47.29
369	30.88
370	85.39
371	57.87
372	47.33
373	31.36
374	59.12
375	75.03
376	11.22
377	4.15
378*	3.73
379	689.73
380	66.93
383	154.34
384	8.87
385	28.54
386	1.06
387	8.86
388	172.29
389*	10.12
390*	60.39
391	12.96
393	52.27
394	19.59
395	.45
396	22.83
397	75.29
398	.85
400	13.88
401	3.21
402*	79.36
403	6.84
404	.68
405	2.22
406	89.62
407*	1.40
408	3.22
409	1.33
410	23.17
412	36.62
413	152.16
414	286.76
415	2.02
417	.77
418	21.24
419*	107.53
421	18.71
422	4.50
423*	257.87
426	12.07
427	190.02
428	43.04
429	1.60
430	243.27
431	11.52
432*	902.59
433	224.57
435	94.11
436	127.95
437	104.96
438	34.30
439*	312.63
441	282.68
442*	4.69
443*	48.27
445	81.33
446	40.89
448	27.72
449	77.27
450	2.97
451	78.20
452	31.03
453	11.68
454	4.12
455	20.71
456*	187.04
457	140.75
458	295.07
459*	167.09
460	5.51
461	85.76
462	4.55
463*	23.46
464	181.74
465*	94.56
466	93.80
467	.68
468*	38.85
469*	248.14
471	109.57
472*	62.00
473*	430.07
474	262.04
475*	6.18
476	13.81
477	22.57
478*	25.62
479	7.72
481	37.28
482	4.87
483	62.51
484	184.87
485	17.00
486	1.85
487	65.51

З місячних вкладок від членів	$32,657.69
З переносу звільнення від плачення вкладок (дивіденда)	43.50
Відсотки від бондів	3,313.60
Відсотки від морґеджів	508.36
Відсотки від членських позичок	11.16
З переносу федерального податку за помічні сили	228.33
З переносу стейтового податку за помічні сили	12.36
Сплати морґеджів	927.83
Сплати членських позичок	2.00
Разом	$37,704.83

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 374 Сімонеті Йосиф ... 500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	293.64
Грошеві звороти	976.14
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	568.50
Дивіденда (звільнення членів від вкладок Т-1-3)	43.50

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагорода відділовим секретарям за другий квартал 1953 р.	5,220.81
Платня помічних сил	1,646.32
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	259.44
Стейтовий податок за помічні сили	98.52
Видатки канцелярійні на пошту	25.00
Перенос інших фондів до деп. старших членів	10.65
Лікарі за нових членів	4.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	30,221.57
Позички членам	411.16
Разом	$40,879.25

ЧИ ЇХАТИ ДО АМЕРИКИ?

Тепер, коли є змога знову іміґрувати, ця проблема стає знову актуальною. Люди чомусь ще застановляються над цим: Їхати, чи не їхати? Дуже дивно, але таке воно буває — люди не користають з нагоди. Залишаються в Німеччині і думають, що ніде на світі краще нема, як там, де вони тепер.

Причин до цього багато: нервова вичерпаність, непоінформованість, не раз і зла воля. А найголовніше — дія п'ятої колони.

Такої проблеми, як: Їхати, чи ні — взагалі не існує. Їхати треба. В Америці життя дуже гарне, можна заробити і жити, а з Европою взагалі нема що рівняти. У листах може дехто не дуже рожево пише, щоб не заздрили, щоб чогось не попросили, щоб не викликати вовка з лісу (забобон; так само як на згадку про здоров'я стукають пальцем об стіл), а дуже часто хочуть показати, які то вони „герої", як „терплять", щоб їх пожалували. Але все це не має нічого спільного з правдою.

В Америці про їжу і мешкання мало хто думає. Люди купують „гавзи" і їздять „карами", не бояться, а це може найголовніше — що одного дня може засвітити їм „ясне сонечко". Цей внутрішній спокій — це передумова всякої праці, це дає змогу до чогось взятися. Що відносини тут нові і до них треба призвичаїтися, це правда, але чи ж не приходилося цього переживати і в інших европейських країнах? Треба лише занятн реальну до життя поставу, приглянутися, як люди живуть і собі чогось навчитися. Взагалі нам ще треба дуже багато вчитися. Коли добре розглянути справу нарікайлів, то це цілий, дуже складний психологічний комплекс, але не так справа мається, як вони представляють.

Кожний іміґрант до Америки переходить чотири періоди: 1. за всяку ціну дістатись до Америки; 2. медовий період; 3. дійсність; 4. привикання до життя, чи пристосовування.

Найважливіший — третій період. Він, залежно від вдачі і обставин, у кожного іміґранта триває то довше, то коротко. В цім періоді усе минуле — це золото, а все, що тепер, недоцінюється відповідно. По тім періоді, так, як по гарячковій кризі, щойно люди починають належно, об'єктивно цінити положення, хоч завжди і всюди багато таких, що говорять, аби говорити.

Тому саме тепер, коли приготовляється нова переселенча акція, ми всі в наших листах повинні заохотити всіх здібних залишенців таки еміґрувати, бо це — одинокий можливий вихід із ситуації. Думаю, що наша преса також в цім допише своїми розважними статтями.

Іван Івахів.

Шукають Своїх Рідних

УВАГА: Зголошуючись на розшуки до ЗУАДКомітету, прохається на початку листа доконче подати, під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

Зголошуючись на розшуки, не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до З. У. А. Д. Комітету, адресу якого подано при кінці.

• • •

ГРУПА ЛИСТИ ДО:

20313 Марія Менцінська з дітьми чоловіка Антона Менцінського. Хто знав би щонебудь про його долю, просимо подати.

20314 Іда Вакат родича Сухомліна Іванович зі села Козиївка, Харківської губернії, богодухівського району.

20315 Матрона Лобор батька Миколу та брата Володимира Лобор, які виїхали з Німеччини до ЗДА в 1949 р.

20316 Е. Ковбаса стрийка Андрія Ковбасу, який виїхав до ЗДА в 1934-36 рр. зі села Коростенка, пов. Кросно, воєвідство Краків.

20317 Іван Рубак односельчанина Евгена Снігуру.

20318 Павло Карпин друга Володимира Микитку та односельчан.

20319 Володимир Гірний з Комарна ,пов. Рудки Ірену Білик, яка має перебувати в Франції.

20320 Марта, донька Осипа Гарбовича кревних і знайомих зі сіл Козівка та Прошова, пов. Тернопіль.

20321 Стефан Химин стриянку Касю Химин, тіточних сестер Марисю або Анну Гузан, тіточного брата Михайла Возняк, вуйка Юрка Фецик та знайомих. Юрка Пиличка, Василя Лешітик, Миколу Гандзюк і Івана Панчик.

20322 А. Янію стрийка Федора Баляс із села Соколики, пов. Турка, виїхав до ЗДА перед 30-ти роками.

20323 Михайло Козленко трьох синів Александра, Григорія та Сергія Козленко. В 1945 р. перебували в Німеччині.

20324 Марія, сестра і шваґер Василь Гарапюк Йосифа Кобітчика, родом з Волині, пов. Дубно. Мав з Англії виїхати до ЗДА або Канади.

20325 Михайло Лагойда брата Ілька із села Креховичі, пов. Долина, був вивезений до Німеччини та працював у Вестфалії.

20326 Ананіє Дідух воєнного інваліда „Володимира Антонів з Дрогобича.

20327 Тадей Вінклєр Новіцкі тіточних братів Миколу і Володимира Радивон зі села Лашки Королівські, пов. Перемишляни.

20328 Ілько. Хабер сина вуйка Миколу Паньків та друга Теодора Петріха, сина Андрія й Параньки зі села Надіїв, пов. Долина.

20329 Антін Крочак з Боршева рідних і знайомих.

20330 Марія Нойштайн, донька Федора і Парасковії Будка із села Доброміркя, пов. Збараж вуйка Максима Василинюка, сина Микити і Еви та його жінку Анну з Ручинських і сином Михайлом, мають проживати у Скрентоні, Па.

20331 Петро Гаврилко маму Марію Гаврилко, яка виїхала до ЗДА (Филаделфія) в 1902 р.

20332 Іван Семенець Любу Кравчук, яка іміґрувала до ЗДА з Австрії в 1949 р.

20333 Роман Мятлак Андрія Іванюк і Горечка.

20334 Максим Когут рідних Марію, Івана та Антона Когут зі села Крапна, пов. Ясло.

20335 Роман Пристай — роком із Трускавця шукає рідних і знайомих.

Голоситись до:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc.
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U.S.A.

Книжка й часопис — найнеобхідніші речі в домі культурної родини.

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем червня 1953, осталася	$ 69,189.40
Прихід за липень	37,704.83
Разом	$106,894.23
Розхід за липень	40,879.25
Готівка з кінцем липня 1953, остається	$ 66,014.98

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 66,014.98
Морґеджі	57,143.95
Бонди	1,784,545.90
Позички членам	3,513.65
Разом	$1,911,218.48

Стан довжний:

Посмертний фонд	$1,861,427.94
Адміністраційний фонд	49,790.54
Разом	$1,911,218.48

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем 31. липня 1953 р.	$12,930,384.07
Майно молод. департ.	1,911,218.48
Разом	$14,841,602.55

Р. Слободян, гол. касир.